

U S T A W A

z dnia r.

o zmianie ustawy o działalności leczniczej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2026 r. poz. 156) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 10 po wyrazach „procesu leczenia” dodaje się wyrazy „lub przepisów ustawy,”;
- 2) w art. 4 w ust. 3 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) przepisy art. 92b ust. 1, 3, 4, art. 92c–92e, art. 92f ust. 1 i 2, art. 92g ust. 1 i 2, art. 92h ust. 1 i 2 oraz art. 92i - 92u ustawy w zakresie urodzeń, martwych urodzeń oraz zgonów.”;
- 3) w art. 24 w ust. 1:
 - a) pkt 11 otrzymuje brzmienie:
„11) wysokość opłaty za przechowywanie zwłok pacjenta:
 - a) przez okres dłuższy niż 72 godziny, pobieranej od osób lub instytucji uprawnionych albo zobowiązanych do pochowania zwłok na podstawie ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1590), zwanych dalej „podmiotem uprawnionym do pochówku”,
 - b) pobieranej od uczelni medycznej lub innej uczelni prowadzącej kształcenie w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu,
 - c) pobieranej od podmiotów, na zlecenie których przechowuje się zwłoki w związku z toczącym się postępowaniem karnym,

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, ustawę z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, ustawę z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta, ustawę z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, ustawę z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych, ustawę z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, ustawę z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, ustawę z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego oraz ustawę z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych.

- d) przyjętych do prosektorium szpitala na podstawie zlecenia, o którym mowa w art. 92i ust. 9;”;
 - b) w ust. 2a wyrazy „o których mowa w ust. 1 pkt 4, 9, 11 i 12” zastępuje się wyrazami „o których mowa w ust. 1 pkt 4, 9 i 12”;
- 4) w art. 28:
- a) w ust. 1 w pkt 2:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„w razie śmierci pacjenta, po stwierdzeniu przyczyny zgonu, a w przypadku przeprowadzenia sekcji zwłok, po jej przeprowadzeniu, wystawić zaświadczenie o zgonie przeznaczone dla celów pochówku, o którym mowa w art. 92i ust. 2, oraz e-kartę zgonu, o której mowa w art. 92p ust. 1, albo kartę zgonu w postaci papierowej w przypadku, o którym mowa w art. 92p ust. 4, oraz:”;
 - w lit. a wyrazy „osobie lub instytucji uprawnionej do ich pochowania, o której mowa w ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych” zastępuje się wyrazami „podmiotowi uprawnionemu do pochówku,”;
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne zgon pacjenta stwierdza lekarz realizujący świadczenia zdrowotne wobec zmarłego pacjenta albo lekarz pełniący dyżur medyczny, o którym mowa w art. 95. W podmiocie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, innym niż szpital, zgon pacjenta może stwierdzić również pielęgniarka realizująca świadczenia zdrowotne wobec zmarłego pacjenta. ”;
 - c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Podmiot leczniczy prowadzący szpital udzielający świadczeń zdrowotnych w zakresie położnictwa i ginekologii jest obowiązany, w razie urodzenia martwego dziecka, bez względu na czas trwania ciąży:

 - 1) przechowywać zwłoki dziecka martwo urodzonego do czasu ich odbioru przez podmiot uprawniony do pochówku, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia urodzenia martwego dziecka;
 - 2) należycie przygotować zwłoki dziecka martwo urodzonego, z zachowaniem godności należnej osobie zmarłej, w celu ich wydania podmiotowi uprawnionemu do pochówku;

- 3) niezwłocznie zawiadomić gminę właściwą ze względu na miejsce urodzenia martwego dziecka, w przypadku złożenia przez osoby uprawnione do pochówku oświadczenia o odstąpieniu od pochówku, albo upływu czasu, o którym mowa w pkt 1, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej.

2b. W przypadku, o którym mowa w ust. 2a, przepisy ust. 2, 3 i 6, stosuje się odpowiednio.”,

- d) w ust. 4:

- w pkt 1 wyrazy „osoby lub instytucje uprawnione do pochowania zwłok pacjenta” zastępuje się wyrazami „podmiot uprawniony do pochówku”,
- w pkt 3 wyrazy „osoby lub instytucji uprawnionej do pochowania zwłok pacjenta” zastępuje się wyrazami „podmiotu uprawnionego do pochówku”,

- e) w ust. 5 wyrazy „osób lub instytucji uprawnionych do pochowania zwłok na podstawie ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych” zastępuje się wyrazami „podmiotu uprawnionego do pochówku”,

- f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dopuszcza się pobieranie od gminy opłaty za przechowywanie zwłok pacjenta za okres przypadający po upływie 3 dni od dnia powiadomienia gminy o konieczności pochowania zwłok pacjenta w związku z niepochowaniem ich przez inny podmiot uprawniony do pochówku. W powiadomieniu przekazuje się dane osoby, która była powiadomiona o zgonie, umożliwiające z nią kontakt, jeżeli podmiot powiadamiający dane takie posiada.”,

- f) w ust. 7 po wyrazach „w przypadku śmierci pacjenta” dodaje się wyrazy „oraz w przypadku, o którym mowa w ust. 2a pkt 1.”;

- 5) w art. 31 w ust. 4 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) gdy ustalenie przyczyny zgonu jest uzasadnione ze względów zagrożenia zdrowia publicznego w ramach wykonywania obowiązku, o którym mowa w art. 38 ust. 1.”;

- 6) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. W zakresie nieuregulowanym w rozdziale 1 do zgonu pacjenta albo urodzenia martwego dziecka w zakładzie leczniczym, w którym podmiot leczniczy wykonuje działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne, stosuje się przepisy działu IIA.”;

- 7) po art. 92a dodaje się dział IIA w brzmieniu:

„DZIAŁ IIA

Regulacje szczególne dotyczące działalności leczniczej obejmującej realizację zadań w zakresie urodzeń, martwych urodzeń i zgonów

Rozdział 1

Dokumentowanie urodzenia dziecka

Art. 92b. 1. Lekarz specjalista w dziedzinie położnictwa i ginekologii, lekarz ze specjalizacją I stopnia w dziedzinie położnictwa i ginekologii albo położna w podmiocie leczniczym prowadzącym szpital udzielający świadczeń zdrowotnych w zakresie położnictwa i ginekologii, w którym nastąpił poród albo do którego zgłosiła się albo została przywieziona przez zespół ratownictwa medycznego matka z dzieckiem urodzonym w warunkach pozaszpitalnych, w okolicznościach innych niż określone w ust. 2, wystawia kartę urodzenia w postaci elektronicznej, zwaną dalej „e-kartą urodzenia”.

2. W przypadku, gdy, zgodnie z ustalonym planem porodu, poród był prowadzony w warunkach pozaszpitalnych przez lekarza specjalistę w dziedzinie położnictwa i ginekologii, lekarza ze specjalizacją I stopnia w dziedzinie położnictwa i ginekologii albo położną, wykonujących zawód w formie praktyki zawodowej albo w podmiocie leczniczym, e-kartę urodzenia wystawia odpowiednio ten lekarz albo ta położna.

3. E-karta urodzenia stanowi elektroniczną dokumentację medyczną, w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2025 r. poz. 302, 779 i 1537).

4. Do e-karty urodzenia w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się przepisy rozdziału 7 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

Art. 92c. 1. E-karta urodzenia zawiera, jeżeli są znane:

- 1) numer PESEL matki dziecka, a w przypadku matki dziecka, której:
 - a) nie nadano numeru PESEL – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz państwo jego wydania, a także nazwisko rodowe, datę i miejsce urodzenia matki dziecka,
 - b) tożsamości nie ustalono – identyfikator matki dziecka, której tożsamość jest nieustalona;
- 2) miejsce i datę urodzenia dziecka;
- 3) godzinę i minutę urodzenia dziecka;

- 4) płeć dziecka;
- 5) ciężar i długość ciała dziecka przy urodzeniu;
- 6) punkty w skali Apgar, jeżeli poród był prowadzony przez lekarza albo położną;
- 7) okres trwania ciąży;
- 8) informację, czy dziecko pochodziło z porodu pojedynczego czy mnogiego;
- 9) kolejność urodzenia dziecka w ramach porodu;
- 10) rodzaj miejsca porodu (szpital, dom, inne miejsce);
- 11) unikalny numer identyfikujący e-kartę urodzenia;
- 12) nazwisko matki dziecka;
- 13) imię (imiona) matki dziecka;
- 14) miejsce zamieszkania matki dziecka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku nieposiadania miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – kraj zamieszkania;
- 15) liczbę dzieci urodzonych przez matkę (łącznie z aktualnie urodzonym), w tym żywo urodzonych;
- 16) informacje o poprzednim porodzie:
 - a) rok i miesiąc poprzedniego porodu,
 - b) żywotność ostatniego dziecka z poprzedniego porodu;
- 17) informacje o osobie sporządzającej e-kartę urodzenia, obejmujące:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) tytuł zawodowy,
 - c) numer prawa wykonywania zawodu, a jeżeli nie został nadany – numer PESEL,
 - d) podpis wystawcy e-karty urodzenia, o którym mowa w art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia;
- 18) oznaczenie podmiotu wykonującego działalność leczniczą, obejmujące:
 - a) nazwę albo firmę podmiotu,
 - b) numer księgi rejestrowej w rejestrze podmiotów wykonujących działalność leczniczą stanowiący część I kodu resortowego z systemu resortowych kodów identyfikacyjnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 105 ust. 5,
 - c) numer księgi rejestrowej w rejestrze podmiotów wykonujących działalność leczniczą w części prowadzonej przez okręgową radę lekarską, okręgową radę pielęgniarek i położnych wraz z kodem właściwego organu prowadzącego

- rejestr – w przypadku praktyki zawodowej, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2,
- d) identyfikator miejsca udzielania świadczenia opieki zdrowotnej, o którym mowa w art. 17c ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia,
 - e) niepowtarzalny kod identyfikujący jednostkę organizacyjną zakładu leczniczego w strukturze organizacyjnej podmiotu leczniczego stanowiący część V systemu resortowych kodów identyfikacyjnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 105 ust. 5 – w przypadku podmiotu leczniczego, w którego strukturze organizacyjnej wyodrębniono jednostki organizacyjne,
 - f) niepowtarzalny kod identyfikujący komórkę organizacyjną zakładu leczniczego podmiotu leczniczego w strukturze organizacyjnej podmiotu leczniczego stanowiący część VII systemu resortowych kodów identyfikacyjnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 105 ust. 5 – w przypadku podmiotu leczniczego, w którego strukturze organizacyjnej wyodrębniono komórki organizacyjne,
 - g) dane teled adresowe obejmujące numer telefonu lub adres poczty elektronicznej;
- 19) datę wystawienia.

2. Wystawca e-karty urodzenia przekazuje unikalny numer identyfikujący tę kartę podmiotowi uprawnionemu do zgłoszenia urodzenia, o którym mowa w art. 57 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 594 i 1006).

3. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób:

- 1) nadawania unikalnego numeru identyfikującego e-kartę urodzenia,
 - 2) budowy identyfikatora matki dziecka, której tożsamość jest nieustalona,
 - 3) przekazywania unikalnego numeru identyfikującego e-kartę urodzenia
- mając na względzie zapewnienie niepowtarzalności tego numeru i identyfikatora oraz bezpieczeństwo i integralność danych objętych tym dokumentem.

Art. 92d. 1. Dane objęte e-kartą urodzenia są przetwarzane w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, zwanym dalej „Systemem P1”.

2. Z Systemu P1 są przekazywane niezwłocznie dane, o których mowa w:

- 1) art. 92c ust. 1 pkt 1, 2, 4, 11 – 13 i 17– 19 do kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego ze względu na miejsce urodzenia, na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej opatrzonym pieczęcią elektroniczną ministra właściwego do spraw zdrowia; danych tych nie przekazuje się w przypadku, gdy tożsamość matki dziecka jest nieustalona;
- 2) art. 92c ust. 1 pkt 2–11 i 14–16 oraz pkt 18 lit a i g do systemu teleinformatycznego obsługującego Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

3. Treść e-karty urodzenia zapisana w Systemie P1 nie może być zmieniana.

4. W przypadku błędu dotyczącego:

- 1) zamieszczenia w e-karcie urodzenia danych, o których mowa w art. 92c ust. 1 pkt 1, 12 lub 13, kobiety, która nie urodziła dziecka, dla którego karta została wystawiona,
- 2) wystawienia e-karty urodzenia zamiast e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, o której mowa w art. 92q ust. 1, zwaną dalej „e-kartą urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu”

– wystawca e-karty urodzenia niezwłocznie przekazuje za pośrednictwem Systemu P1 do kierownika urzędu stanu cywilnego, dokument anulowania e-karty urodzenia sporządzony na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej, podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo z wykorzystaniem sposobu potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych dostępnego w systemie teleinformatycznym udostępnianym bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, wraz z unikalnym numerem identyfikującym kartę urodzenia, której dotyczy dokument anulowania.

5. W przypadku stwierdzenia błędnego zamieszczenia w e-karcie urodzenia danych, o których mowa w art. 92c ust. 1 pkt 2 lub 4, lub dokonania nowych ustaleń, co do tych danych, niezwłocznie jest przekazywany za pośrednictwem Systemu P1 do kierownika urzędu stanu cywilnego dokument korekty zawierający prawidłowe dane, sporządzony na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej, opatrzony pieczęcią elektroniczną ministra właściwego do spraw zdrowia, wraz z unikalnym numerem identyfikującym kartę urodzenia, której dokument ten dotyczy.

6. W przypadku stwierdzenia błędnego zamieszczenia w e-karcie urodzenia danych, o których mowa w ust. 2 pkt 2, lub dokonania nowych ustaleń, co do tych danych, wystawca e-karty urodzenia niezwłocznie przekazuje za pośrednictwem Systemu P1 do

Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego dokument korekty zawierający prawidłowe dane, sporządzony w postaci elektronicznej, podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym albo z wykorzystaniem sposobu potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych dostępnego w systemie teleinformatycznym udostępnionym bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, wraz z unikalnym numerem identyfikującym kartę urodzenia, której dokument ten dotyczy.

7. Jeżeli dokument korekty, o którym mowa w ust. 5, dotyczy miejsca urodzenia i wpływa na zmianę właściwości kierownika urzędu stanu cywilnego, dokument korekty jest przekazywany również do kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego do sporządzenia aktu urodzenia.

8. E-karty urodzenia, dokumenty anulowania, o których mowa w ust. 4, oraz dokumenty korekty, o których mowa w ust. 5 i 6, są przechowywane w Systemie P1 przez okres 30 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wystawiono e-kartę urodzenia.

Art. 92e. 1. Lekarz albo położna, o których mowa w art. 92b ust. 1 lub art. 92q ust. 1, mogą udzielić upoważnienia do wystawiania, w ich imieniu, e-karty urodzenia, e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu oraz zaświadczenia przeznaczonego dla celów pochówku dziecka martwo urodzonego, na podstawie danych zawartych w dokumentacji medycznej dotyczących urodzenia albo martwego urodzenia, osobie wykonującej:

- 1) zawód medyczny;
- 2) czynności pomocnicze przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

– zwanej dalej „osobą upoważnioną do wystawienia e-karty urodzenia”.

2. Osoba upoważniona do wystawienia e-karty urodzenia jest obowiązana do zachowania poufności wszelkich danych i informacji uzyskanych w związku z wystawieniem e-karty urodzenia oraz dostępem do dokumentacji, o której mowa w ust. 1.

3. Osoba upoważniona do wystawienia e-karty urodzenia jest obowiązana do zapewnienia zgodności danych zamieszczonych w tej karcie z danymi zawartymi w dokumentacji, o której mowa w ust. 1.

4. Osoba upoważniona do wystawienia e-karty urodzenia może przetwarzać dane osobowe zawarte w dokumentacji, o której mowa w ust. 1, po wydaniu jej przez podmiot wykonujący działalność leczniczą upoważnienia do ich przetwarzania.

5. Upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, udziela się na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, przy czym po upływie tego okresu można udzielać kolejnych upoważnień na okresy nie dłuższe niż 12 miesięcy. Upoważnienie może być w każdym czasie cofnięte przez lekarza albo położną, a upoważnienie, o którym mowa w ust. 4 przez podmiot wykonujący działalność leczniczą.

6. Udzielanie upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, następuje za pośrednictwem Rejestru Asystentów Medycznych, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, na zasadach określonych w tej ustawie.

7. Osoba upoważniona do wystawienia e-karty urodzenia po jej wystawieniu przekazuje podmiotowi uprawnionemu do zgłoszenia urodzenia, o którym mowa art. 57 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. - Prawo o aktach stanu cywilnego, unikalny numer identyfikujący e-kartę urodzenia.

Rozdział 2

Stwierdzanie i dokumentowanie zgonu oraz martwego urodzenia

Art. 92f 1. Zgon stwierdza się w miejscu zgonu lub znalezienia zwłok po wykonaniu czynności obejmujących:

- 1) zebranie informacji o okolicznościach zdarzenia, w wyniku którego doszło do zgonu lub poprzedzającego zgon oraz przeprowadzenie oględzin zewnętrznych zwłok z ustaleniem ewentualnych obrażeń ciała;
- 2) dokonanie ustaleń dotyczących czasu zgonu;
- 3) ustalenie tożsamości osoby zmarłej i zapoznanie się z dokumentami dotyczącymi stanu zdrowia w okresie poprzedzającym zgon, jeżeli jest to możliwe.

2. W przypadkach innych niż określone w art. 28 ust. 1a zgon stwierdzają i dokumentują:

- 1) lekarz udzielający świadczeń opieki zdrowotnej u świadczeniodawcy, u którego osoba, której zgon ma być stwierdzony, złożyła deklarację wyboru, o której mowa w art. 10 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o podstawowej opiece zdrowotnej, w przypadku, w którym ujawnienie zwłok nastąpiło w miejscu udzielania świadczeń

- przez tego świadczeniodawcę na podstawie umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w rodzaju podstawowa opieka zdrowotna, lub w miejscu zamieszkania wskazanym w tej deklaracji wyboru, i zgłoszenie ich znalezienia nastąpiło w czasie udzielania tych świadczeń przez tego świadczeniodawcę,
- 2) felczer ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2025 r. poz. 1461, 1537 i 1739 oraz z 2026 r. poz. 26), udzielający świadczeń opieki zdrowotnej u świadczeniodawcy, o którym mowa w pkt 1,
 - 3) lekarz udzielający świadczeń podstawowej opieki zdrowotnej w ramach nocnej i świątecznej opieki zdrowotnej w przypadku, gdy zgon nastąpił w miejscu i w czasie udzielania tych świadczeń lub zgłoszenie znalezienia zwłok dotyczy miejsca zamieszkania lub pobytu osoby, które znajduje się na obszarze działania i w czasie działania podmiotu wykonującego działalność leczniczą realizującego świadczenia określone w umowie o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie nocnej i świątecznej opieki zdrowotnej,
 - 4) lekarz, pielęgniarka albo położna udzielający świadczeń opieki zdrowotnej w hospicjum udzielającym tych świadczeń wyłącznie w warunkach domowych albo w ramach zespołu długoterminowej opieki domowej dla dorosłych, dzieci i młodzieży wentylowanych mechanicznie, w przypadku zgonu pacjenta objętego opieką danego podmiotu,
 - 5) lekarz udzielający świadczeń zdrowotnych w podmiocie wykonującym działalność leczniczą w rodzaju ambulatoryjne świadczenia zdrowotne, innych niż określone w pkt 1 i 3, jeżeli zgon pacjenta nastąpił w tym podmiocie,
 - 6) lekarz udzielający świadczeń opieki zdrowotnej na rzecz podmiotu niewykonyującego działalności leczniczej w ramach umowy zawartej z tym podmiotem, w przypadku, gdy zgon nastąpił w tym podmiocie,
 - 7) kierownik zespołu ratownictwa medycznego, o którym mowa w art. 36 ust. 4–6 i art. 36a ust. 2 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2026 r. poz. 141), albo lekarz systemu, o którym mowa w art. 37 ust. 1 tej ustawy, a w przypadku, o którym mowa w art. 37a tej ustawy – lekarz systemu, ratownik medyczny lub pielęgniarka systemu - jeżeli zgon nastąpił w trakcie akcji medycznej, o której mowa w art. 40 ust. 1 tej ustawy;

- 8) urzędowy lekarz do spraw stwierdzania zgonów, o którym mowa w art. 92w, zwany dalej „urzędowym lekarzem”:
- a) w przypadkach zgonów innych niż określone w pkt 1–7 i w art. 28 ust. 1a,
 - b) jeżeli osoby, o których mowa w pkt 1–6, po wykonaniu czynności, o których mowa w ust. 1, zgłoszą uzasadnione wątpliwości, co do określenia przyczyny zgonu, oceny czasu lub okoliczności zgonu,
 - c) w przypadku, gdy osoba, o której mowa w pkt 7, zgłosi dyspozytorowi medycznemu, o którym mowa w art. 26 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, zaistnienie takiej potrzeby wraz z uzasadnieniem, w tym w przypadku, o którym mowa w art. 44a ust. 2 tej ustawy,
- 9) lekarz podmiotu leczniczego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 i 7, w przypadku konieczności stwierdzenia zgonu żołnierza lub pracownika realizujących zadania w ramach użycia jednostek wojskowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 755 oraz z 2026 r. poz. 50); w przypadku braku lekarza albo braku możliwości stwierdzenia przez niego zgonu, dopuszcza się stwierdzenie zgonu oraz wykonanie czynności, o których mowa w ust. 1, przez ratownika medycznego albo pielęgniarkę podmiotu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 i 7

– zwani dalej „osobą zobowiązaną do stwierdzania zgonu”.

3. Osoba zobowiązana do stwierdzania zgonu podczas lub w związku z wykonywaniem swoich czynności korzysta z ochrony dla funkcjonariuszy publicznych przewidzianej w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

Art. 92g. 1. Urzędowy lekarz jest obowiązany niezwłocznie podjąć postępowanie, o którym mowa w art. 92f ust. 1, na wezwanie wojewódzkiego koordynatora ratownictwa medycznego, o którym mowa w art. 29 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym jeżeli nie zachodzą okoliczności wskazujące na to, że zgon mogła spowodować albo do niego się przyczynić inna osoba.

2. Wojewódzki koordynator ratownictwa medycznego wzywa urzędowego lekarza na podstawie zgłoszenia:

- 1) osób i w przypadkach, o których mowa w art. 92f ust. 2 pkt 8 lit. b,

- 2) dyspozytora medycznego w przypadku, o którym mowa w art. 92f ust. 2 pkt 8 lit. c,
 - 3) Policji,
 - 4) Żandarmerii Wojskowej,
 - 5) straży gminnej (miejskiej),
 - 6) prokuratora,
 - 7) Państwowej Straży Pożarnej,
 - 8) Służby Więziennej,
 - 9) Straży Granicznej,
 - 10) osoby kierującej domem pomocy społecznej lub inną placówką wsparcia z miejscami całodobowego pobytu, a także osoby kierującej schroniskiem dla osób bezdomnych, schroniskiem dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi, noclegownią oraz ogrzewalnią, o których mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1214, 1302 oraz z 2026 r. poz. 26),
 - 11) Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, o której mowa w ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 883 i 1535),
 - 12) podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa górskiego,
 - 13) podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego
- dokonanego na numer telefonu udostępniony przez właściwego wojewodę przez 24 godziny na dobę przez cały rok.

3. Urzędowy lekarz jest obowiązany w możliwie najkrótszym czasie od chwili przyjęcia wezwania, oprócz czynności, o których mowa w art. 92f ust. 1, dokonać oględzin ciała i badań pośmiertnych możliwych do wykonania w danych warunkach, oraz w przypadku badania zwłok o nieustalonej tożsamości podjąć możliwe do przeprowadzenia działania mające na celu ustalenie tożsamości osoby zmarłej, jeżeli okoliczności nie będą wskazywały na to, że zgon mogła spowodować albo do niego się przyczynić inna osoba i zawiadomił o ujawnionej okoliczności Policję lub prokuratora, uwzględniając:

- 1) sporządzenie dokumentacji fotograficznej, archiwizowanej elektronicznie, ułożenia zwłok i ich otoczenia oraz widocznych obrażeń ciała i ich opisu, jeżeli istnienie takich zostało stwierdzone;
- 2) przeprowadzenie wywiadu na temat okoliczności zgonu z osobami obecnymi na miejscu znalezienia zwłok, uwzględniającego pytania określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 10, jeżeli jest to możliwe;

- 3) opis podstawowych okoliczności ujawnienia zwłok;
 - 4) opis widocznych cech identyfikacyjnych istotnych z medycznego punktu widzenia.
4. Wykonanie czynności, o których mowa w ust. 3 i art. 92f ust. 1, urzędowy lekarz dokumentuje w protokole stwierdzenia zgonu, który zawiera również:
- 1) dane o osobie zmarłej istotne dla jej identyfikacji, w tym jeżeli jest to możliwe do ustalenia:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) numer PESEL, a w przypadku osób, którym nie nadano numeru PESEL – rodzaj, seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz państwo jego wydania, a w przypadku osób o nieustalonej tożsamości – identyfikator osoby zmarłej o nieustalonej tożsamości, o którym mowa w art. 92s pkt 2, lub miejsce i datę urodzenia,
 - c) adres miejsca zamieszkania lub adres miejsca pobytu;
 - 2) informacje o miejscu, dacie i godzinie oraz przyczynach zgonu, a także określenie przesłanek pozwalających na ich ustalenie albo jeżeli nie są znane – informacje o miejscu, dacie i godzinie znalezienia zwłok;
 - 3) w przypadku stwierdzenia zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 92m lub art. 92n, ich wskazanie oraz datę i godzinę zawiadomienia właściwego prokuratora, najbliższej jednostki Policji lub właściwego powiatowego inspektora sanitarnego albo właściwego państwowego granicznego inspektora sanitarnego, a w przypadkach wymienionych w art. 22a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416) zawiadomienia najbliższej terenowej jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej;
 - 4) informację o:
 - a) wystawieniu zaświadczenia o zgonie przeznaczonego dla celów pochówku, o którym mowa w art. 92i ust. 2, oraz e-karty zgonu, o której mowa w art. 92p ust. 1, albo karty zgonu w postaci papierowej w przypadku, o którym mowa w art. 92p ust. 4, oraz wydaniu zwłok podmiotowi uprawnionemu do pochówku, albo

- b) wnioskowaniu o przeprowadzenie badań pośmiertnych i miejscu ich wykonania oraz wydaniu zlecenia przewozu zwłok, o którym mowa w art. 92i ust. 10;
- 5) imię i nazwisko osoby, która ujawniła zwłoki lub osoby powiadamiającej o ujawnieniu zwłok oraz numer telefonu tej osoby, jeżeli jest to możliwe do ustalenia;
- 6) datę i godzinę rozpoczęcia i zakończenia czynności, o których mowa w ust. 3 i art. 92f ust. 1;
- 7) informację o wcześniej podjętych czynnościach przez osoby, o których mowa w art. 92f ust. 2 pkt 1–6, jeżeli dotyczy;
- 8) imię (imiona) i nazwisko, numer prawa wykonywania zawodu oraz podpis urzędowego lekarza.

5. Urzędowy lekarz sporządza protokół zgonu w możliwie najkrótszym czasie po przyjęciu zgłoszenia, jednak niewcześniej niż przed wystąpieniem pewnych oznak śmierci, według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 10.

6. Jeżeli w toku prowadzonych przez urzędowego lekarza czynności ujawniona zostanie okoliczność wskazująca na to, że zgon mogła spowodować albo do niego się przyczynić inna osoba, urzędowy lekarz niezwłocznie zawiadamia o ujawnionej okoliczności Policję lub prokuratora. Urzędowy lekarz powstrzymuje się od kontynuowania czynności i pozostaje na miejscu do czasu przybycia Policji lub prokuratora, chyba że inaczej zarządzi Policja lub prokurator.

7. Jeżeli urzędowy lekarz został poinformowany przez prokuratora lub Policję o przystąpieniu lub zamiarze przystąpienia do oględzin w trybie przewidzianym w art. 209 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46, 304 i 1178), powstrzymuje się od kontynuowania czynności, o których mowa w ust. 3 i art. 92f ust. 1 – chyba że inaczej zarządzi Policja lub prokurator.

8. W przypadku przystąpienia przez prokuratora lub Policję do oględzin w trybie przewidzianym w art. 209 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, kopie materiałów zgromadzonych podczas wykonywania czynności, o których mowa w ust. 3 i art. 92f ust. 1 urzędowy lekarz przekazuje niezwłocznie organowi, który przystąpił do przeprowadzenia oględzin.

9. Prokurator może wezwać urzędowego lekarza, do udziału w oględzinach zwłok przeprowadzanych w trybie przewidzianym w art. 209 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego. Wezwany urzędowy lekarz, jeżeli nie koliduje to z jego

obowiązkami wynikającymi z umowy, o której mowa w art. 92w ust. 6, może przeprowadzić czynności, o których mowa w ust. 3 i art. 92f ust. 1, w zakresie określonym przez prowadzącego oględziny. Za wykonanie dodatkowych czynności wynikających z powołania urzędowego lekarza w charakterze biegłego przysługuje wynagrodzenie oraz zwrot kosztów podróży, o których mowa w art. 618f i 618g ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

10. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji objętych protokołem zgonu, w tym pytania dotyczące wywiadu na temat okoliczności zgonu, oraz wzór protokołu zgonu, uwzględniając konieczność potwierdzenia wykonania określonych czynności i podjętych decyzji oraz zamieszczenia ustaleń lub ocen istotnych w zakresie informacji objętych protokołem zgonu.

11. Do protokołu zgonu, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się przepisy rozdziału 7 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

12. Za przechowywanie i udostępnianie protokołów zgonu odpowiada wojewoda w przypadku, o którym mowa w art. 92w ust. 6 pkt 1, albo podmiot, o którym mowa w art. 92w ust. 6 pkt 2 i 3. Miejsce przechowywania protokołów zgonu określa umowa, o której mowa w art. 92w ust. 6. Obowiązki i prawa podmiotu udzielającego świadczeń zdrowotnych, o których mowa w przepisach określonych w ust. 11, należą do obowiązków i praw wojewody albo podmiotu, o którym mowa w art. 92w ust. 6 pkt 2 i 3.

Art. 92h. 1. Stwierdzenie zgonu dokumentuje się kartą zgonu wystawianą w postaci elektronicznej, zwaną dalej „e-kartą zgonu”, a urodzenie martwego dziecka, w przypadku gdy jest ustalona płeć dziecka, e-kartą urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu. E-karta zgonu i e-karta urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu” stanowią elektroniczną dokumentację medyczną w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, z zastrzeżeniem art. 92p ust. 4 i art. 92q ust. 4.

2. Do dokumentów, o których mowa w ust. 1, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się przepisy rozdziału 7 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

3. W przypadku, gdy dokument, o którym mowa w ust. 1, został wystawiony przez urzędowego lekarza obowiązki i prawa podmiotu udzielającego świadczeń zdrowotnych,

o których mowa w przepisach określonych w ust. 2, należą do obowiązków i praw urzędowego lekarza.

4. E-karta zgonu i e-karta urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu wystawione przez urzędowego lekarza, w przypadku rozwiązania umowy, o której mowa w art. 92w ust. 6, są przechowywane przez jednostkę podległą ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, właściwą w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia i udostępniane przez tę jednostkę na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia.

5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się w przypadku stwierdzenia zgonu żołnierza lub pracownika realizujących zadania w ramach użycia jednostek wojskowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa. Do zgonu osób, o których mowa w zdaniu pierwszym, stosuje się odpowiednio przepisy w art. 13 ust. 5 i art. 98 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego.

Art. 92i. 1. Osoba zobowiązana do stwierdzania zgonu wystawia e-kartę zgonu niezwłocznie po stwierdzeniu zgonu, kiedy jest możliwe wydanie zwłok podmiotowi uprawnionemu do pochówku.

2. Osoba zobowiązana do stwierdzania zgonu wydaje również zaświadczenie o zgonie przeznaczone dla celów pochówku w postaci papierowej, obejmujące następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko osoby zmarłej oraz numer PESEL, a w przypadku osób, którym nie nadano numeru PESEL – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz państwo jego wydania – jeżeli jest znany;
- 2) miejsce, datę i godzinę zgonu albo miejsce, datę i godzinę znalezienia zwłok;
- 3) informację czy postępowanie ze zwłokami wymaga szczególnego sposobu postępowania określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych w celu zapobiegania chorobom i zakażeniom;
- 4) informacje o wystawcy zaświadczenia, obejmujące:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) tytuł zawodowy,
 - c) numer prawa wykonywania zawodu, a jeżeli nie został nadany – numer PESEL,

- d) dane teleadresowe podmiotu wykonującego działalność leczniczą w ramach którego zawód wykonuje osoba wystawiająca zaświadczenie obejmujące numer telefonu lub adres poczty elektronicznej;
- 5) własnoręczny podpis wystawcy zaświadczenia.
3. Osoba zobowiązana do stwierdzania zgonu po wystawieniu e-karty zgonu przekazuje podmiotowi uprawnionemu do pochówku unikalny numer identyfikujący tę kartę.
4. W przypadku e-karty zgonu niezawierającej numeru PESEL jej wystawca niezwłocznie informuje podmiot uprawniony do pochówku o konieczności dokonania zgłoszenia zgonu w urzędzie stanu cywilnego właściwym ze względu na miejsce zgonu albo miejsce znalezienia zwłok.
5. Osoba zobowiązana do stwierdzania zgonu odstępuje od wystawienia e-karty zgonu oraz zaświadczenia o zgonie przeznaczonego dla celów pochówku, jeżeli zgłasza do wojewódzkiego koordynatora ratownictwa medycznego potrzebę wezwania urzędowego lekarza albo wnioskuje o przeprowadzenie badań pośmiertnych.
6. Osoba zobowiązana do stwierdzania zgonu odstępuje od wystawienia e-karty zgonu oraz zaświadczenia o zgonie przeznaczonego dla celów pochówku, również w przypadku dokonania zawiadomienia, o którym mowa w art. 92m pkt 1, chyba że prokurator odstąpi od prowadzenia czynności na miejscu zdarzenia, o których mowa w art. 209 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.
7. W celu przeprowadzenia badań pośmiertnych zwłoki przewozi się do zakładu medycyny sądowej uczelni medycznej lub innej uczelni prowadzącej kształcenie w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu, a w razie jego braku na obszarze województwa – do zakładu patomorfologii szpitala, spełniającego wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 3, zwanego dalej "prosektorium szpitala", wskazanego przez osobę wnioskującą o przeprowadzenie tych badań, z którymi to podmiotami została zawarta umowa, o której mowa w ust. 12.
8. Zorganizowanie oraz finansowanie przewozu zwłok w przypadku, o którym mowa w ust. 7, należy do zadań własnych powiatu. Przewozu zwłok dokonuje się niezwłocznie po zakończeniu czynności stwierdzania zgonu.
9. Przewozu zwłok oraz ich przyjęcia do podmiotu, o którym mowa w ust. 7, dokonuje się na podstawie zlecenia przewozu zwłok do wskazanego podmiotu,

sporządzonego przez osobę wnioskującą o przeprowadzenie badań pośmiertnych wydane w postaci papierowej i obejmującego następujące dane:

- 1) nazwę i adres podmiotu, do którego zwłoki są przewożone;
- 2) datę i godzinę przekazania zwłok do przewozu;
- 3) miejsce, datę i godzinę zgonu albo miejsce, datę i godzinę znalezienia zwłok;
- 4) imię (imiona) i nazwisko osoby zmarłej oraz numer PESEL, a w przypadku osób, którym nie nadano numeru PESEL – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz państwo jego wydania – jeżeli jest znany;
- 5) informację czy postępowanie ze zwłokami wymaga szczególnego sposobu postępowania określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych w celu zapobiegania chorobom i zakażeniom;
- 6) informację o wystawcy zlecenia obejmującą:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) tytuł zawodowy,
 - c) numer prawa wykonywania zawodu, a jeżeli nie został nadany – numer PESEL,
 - d) dane teleadresowe podmiotu wykonującego działalność leczniczą w ramach którego zawód wykonuje osoba wystawiająca zlecenie obejmujące numer telefonu lub adres poczty elektronicznej;
 - e) własnoręczny podpis wystawcy zlecenia.

10. Podmiot, o którym mowa w ust. 7, jest obowiązany przyjąć zwłoki i wykonać czynności takie, jak w przypadku zwłok pacjenta, którego zgon nastąpił w podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne, o których mowa w art. 28, w tym przeprowadzenie badań pośmiertnych, i nie później niż w czasie 120 godzin od przyjęcia zwłok wystawić e-kartę zgonu i przekazać podmiotowi uprawnionemu do pochówku unikalny numer identyfikujący e-kartę zgonu oraz zaświadczenie o zgonie przeznaczone dla celów pochówku, z zastrzeżeniem art. 92p ust. 2–6.

11. Koszty związane z wykonaniem czynności, o których mowa w ust. 10, w tym koszty przechowywania zwłok nie dłużej niż przez 120 godzin od ich przyjęcia, są pokrywane ze środków budżetu państwa, z części, której dysponentem jest wojewoda właściwy miejscowo dla podmiotu, który przyjął zwłoki.

12. Warunki i sposób finansowania oraz tryb przekazywania środków z tytułu wykonania czynności, o których mowa w ust. 10, określa umowa zawarta pomiędzy wojewodą a podmiotem, o którym mowa w ust. 7.

13. Przepisów ust. 7–12 nie stosuje się do zwłok, których oględzin i otwarcia dokonuje się na podstawie art. 209 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Art. 92j. 1. Osoba zobowiązana do stwierdzania zgonu, z wyjątkiem lekarza urzędowego, może udzielić upoważnienia do wystawiania, w jej imieniu, e-karty zgonu na podstawie danych zawartych w dokumentacji medycznej dotyczących stwierdzenia zgonu, osobie wykonującej:

- 1) zawód medyczny;
- 2) czynności pomocnicze przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta;
- 3) czynności pomocnicze w zakładzie medycyny sądowej uczelni medycznej lub innej uczelni prowadzącej kształcenie w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu – zwanej dalej „osobą upoważnioną do wystawienia e-karty zgonu”.

2. Osoba upoważniona do wystawienia e-karty zgonu jest obowiązana do zachowania poufności wszelkich danych i informacji uzyskanych w związku z wystawieniem e-karty zgonu oraz dostępem do dokumentacji, o której mowa w ust. 1.

3. Osoba upoważniona do wystawienia e-karty zgonu jest obowiązana do zapewnienia zgodności danych zamieszczonych w tej karcie z danymi zawartymi w dokumentacji, o której mowa w ust. 1.

4. Osoba upoważniona do wystawienia e-karty zgonu może przetwarzać dane osobowe zawarte w dokumentacji, o której mowa w ust. 1, po wydaniu jej przez podmiot wykonujący działalność leczniczą upoważnienia do ich przetwarzania.

5. Upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, udziela się na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, przy czym po upływie tego okresu można udzielać kolejnych upoważnień na okresy nie dłuższe niż 12 miesięcy. Upoważnienie może być w każdym czasie cofnięte przez osobę upoważnioną do stwierdzania zgonu, lub podmiot wykonujący działalność leczniczą, o którym mowa w ust. 4. Cofnięcie upoważnienia przez podmiot wykonujący działalność leczniczą następuje po uprzednim uzgodnieniu z osobą upoważnioną do stwierdzania zgonu.

6. Udzielanie upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, następuje za pośrednictwem Rejestru Asystentów Medycznych, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, na zasadach określonych w tej ustawie.

7. Osoba upoważniona do wystawienia e-karty zgonu po jej wystawieniu przekazuje podmiotowi uprawnionemu do pochówku unikalny numer identyfikujący e-kartę zgonu.

Art. 92k. 1. W przypadku zgonu w specjalistycznym środku transportu sanitarnego zespołu ratownictwa medycznego, zwłoki przewozi się do zakładu medycyny sądowej uczelni medycznej lub innej uczelni prowadzącej kształcenie w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu albo do prosektorium szpitala wskazanego przez dyspozytora medycznego albo wojewódzkiego koordynatora ratownictwa medycznego, o których mowa w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, zwanych dalej odpowiednio „dyspozytorem” albo „koordynatorem”.

2. W przypadku urodzenia martwego dziecka, bez względu na czas trwania ciąży, w specjalistycznym środku transportu sanitarnego zespołu ratownictwa medycznego, zwłoki martwo urodzonego dziecka przewozi się do najbliższego pod względem czasu dotarcia szpitala udzielającego świadczeń zdrowotnych w zakresie położnictwa i ginekologii albo do szpitala wskazanego przez dyspozytora albo koordynatora.

3. W przypadku zgonu albo urodzenia martwego dziecka, bez względu na czas trwania ciąży, w środku transportu sanitarnego lotniczego zespołu ratownictwa medycznego, albo w innym statku powietrznym będącym na wyposażeniu podmiotu leczniczego, lądowanie następuje w miejscu określonym przez dowódcę tego statku powietrznego, który informuje o tym koordynatora.

4. W przypadku, o którym mowa ust. 3, koordynator uzgadnia przewóz zwłok z najbliższym miejscu lądowania zakładem medycyny sądowej uczelni medycznej lub innej uczelni prowadzącej kształcenie w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu albo z najbliższym miejscu lądowania prosektorium szpitala, a w przypadku urodzenia martwego dziecka, bez względu na czas trwania ciąży z najbliższym pod względem czasu dotarcia szpitalem udzielającym świadczeń zdrowotnych w zakresie położnictwa i ginekologii.

5. Przewozu zwłok, o którym mowa w ust. 1–3, dokonuje się środkiem transportu:

- 1) w którym nastąpił zgon albo urodzenie martwego dziecka – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2;
- 2) zapewnionym przez powiat właściwy dla miejsca lądowania – w przypadku, o którym mowa w ust. 3.

6. Przewozu zwłok, o którym mowa w ust. 1–3, oraz przyjęcia zwłok do zakładu medycyny sądowej uczelni medycznej lub innej uczelni prowadzącej kształcenie w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu albo prosektorium szpitala, albo do szpitala udzielającego świadczeń zdrowotnych w zakresie położnictwa i ginekologii, dokonuje się niezwłocznie. Przepisy art. 92i ust. 9–12 stosuje się odpowiednio.

7. Zorganizowanie oraz finansowanie przewozu w przypadku, o którym mowa w ust. 4, należy do zadań własnych powiatu właściwego dla miejsca lądowania.

8. W przypadku zgonu pacjenta wobec którego jest realizowane świadczenie zdrowotne w szpitalu w trakcie przewozu przez zespół transportu sanitarnego albo zespół transportu medycznego, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 31d ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, zwłoki pacjenta przewozi się do prosektorium wskazanego przez szpital, na zlecenie którego zespół ten realizuje przewóz pacjenta, oraz stosuje się przepisy art. 28, 28a, 31 i 32.

9. W przypadku zgonu w środku transportu użytym do ewakuacji albo do transportu sanitarnego będącego na wyposażeniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej podmiot właściwy do przyjęcia zwłok oraz miejsca lądowania wskazuje właściwy dowódca odpowiedzialny za organizację ewakuacji medycznej lub transportu sanitarnego.

Art. 92l. Badania pośmiertne mogą być przeprowadzone także na zlecenie opiekuna faktycznego lub osoby bliskiej w rozumieniu art. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta albo innego upoważnionego podmiotu na podstawie umowy zawartej z podmiotem przeprowadzającym badanie. Koszty przewozu zwłok oraz przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 92i ust. 10, w tym przeprowadzenia badań pośmiertnych, ponosi podmiot zlecający. Przepisy art. 92i ust. 9 stosuje się odpowiednio.

Art. 92m. W przypadku gdy osoba zobowiązana do stwierdzania zgonu albo martwego urodzenia podejrzewa, że zgon:

- 1) mogła spowodować albo do niego się przyczynić inna osoba lub zgon był wynikiem nieszczęśliwego wypadku, lub samobójstwa, niezwłocznie zawiadamia o tym

Policję lub prokuratora, a w przypadkach zwłok znajdujących się na terenie jednostek wymienionych w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz osób, o których mowa w art. 22a ust. 2 tej ustawy, zawiadamia także najbliższą terenową jednostkę organizacyjną Żandarmerii Wojskowej;

- 2) nastąpił w przebiegu choroby zakaźnej stanowiącej szczególne zagrożenie dla zdrowia publicznego, w tym choroby szczególnie niebezpiecznej i wysoce zakaźnej albo istnieje takie podejrzenie, niezwłocznie podejmuje działania, o których mowa w art. 28 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, a w przypadkach zwłok znajdujących się na terenie jednostek wymienionych w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz osób, o których mowa w art. 22a ust. 2 tej ustawy, zawiadamia także wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej.

Art. 92n. Osoba zobowiązana do stwierdzania zgonu powiadamia najbliższą jednostkę Policji w przypadku braku możliwości jednoznacznej identyfikacji tożsamości osoby, której ciało jest poddawane oględzinom.

Art. 92o. 1. Podmiot wykonujący działalność leczniczą oraz osoba wystawiająca kartę zgonu albo kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu są obowiązani udzielić na żądanie właściwych organów wyjaśnień odnoszących się do faktu zgonu i jego przyczyny, które mogą być wykorzystywane tylko dla potrzeb statystyki publicznej oraz w postępowaniu przygotowawczym lub sądowym. Jeżeli osoba zmarła pozostawała podczas ostatniej choroby pod opieką lekarską, wyjaśnienia mogą również dotyczyć przebiegu tej choroby. Wyjaśnienia te stanowią tajemnicę prawnie chronioną.

2. Osoba zobowiązana do stwierdzania zgonu albo martwego urodzenia jest obowiązana udzielać informacji opiekunowi faktycznemu lub osobie bliskiej w rozumieniu art. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta osoby zmarłej, w zakresie wykonywanych przez siebie czynności i podejmowanych decyzji związanych ze stwierdzeniem zgonu albo martwym urodzeniem i ich dokumentowaniem.

Art. 92p. 1. E-karta zgonu zawiera, jeżeli są znane:

- 1) numer PESEL osoby zmarłej, a w przypadku osoby:

- a) której nie nadano numeru PESEL – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz państwo jego wydania,
 - b) o nieustalonej tożsamości – identyfikator osoby zmarłej o nieustalonej tożsamości;
- 2) informację o miejscu, dacie i godzinie zgonu albo, jeżeli nie są one znane, informacje o miejscu, dacie i godzinie znalezienia zwłok;
 - 3) informację o rodzaju miejsca zgonu;
 - 4) informację o przyczynie zgonu – bezpośredniej, wtórnej i wyjściowej (opis słowny oraz kod zgodne z Międzynarodową Statystyczną Klasyfikacją Chorób i Problemów Zdrowotnych oraz inne istotne okoliczności przyczyniające się do zgonu) i rodzaju zgonu (naturalny czy gwałtowny, a w przypadku zgonu gwałtownego rozróżnienie na: zabójstwo, samobójstwo, wypadek), a także o przybliżonym odstępie czasu między wystąpieniem przyczyny zgonu a zgonem (lata, miesiące, godziny);
 - 5) informację o zleceniu badań pośmiertnych, w tym przeprowadzeniu sekcji zwłok;
 - 6) informację, czy e-karta zgonu uwzględnia wyniki badań pośmiertnych wraz z informacją o osobie wykonującej badania pośmiertne obejmującą dane, o których mowa w pkt 17 lit. a–c;
 - 7) unikalny numer identyfikujący e-kartę zgonu;
 - 8) płeć osoby zmarłej;
 - 9) nazwisko osoby zmarłej;
 - 10) nazwisko rodowe osoby zmarłej;
 - 11) imię (imiona) osoby zmarłej;
 - 12) datę oraz miejsce urodzenia osoby zmarłej, a w przypadku osoby o nieustalonej tożsamości – przypuszczalny wiek osoby zmarłej;
 - 13) obywatelstwo osoby zmarłej;
 - 14) informację czy postępowanie ze zwłokami wymaga szczególnego sposobu postępowania określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych w celu zapobiegania chorobom i zakażeniom;
 - 15) w przypadku zgonu kobiety: informację o ciąży, jeżeli dotyczy (zgon nastąpił w okresie ciąży, zgon nastąpił do 42 dnia licząc od dnia zakończenia ciąży, zgon nastąpił po 42 dniu licząc od dnia zakończenia ciąży a przed upływem roku licząc od dnia zakończenia ciąży);

- 16) w przypadku zgonu dziecka do roku życia, także:
- a) godzinę i minutę urodzenia,
 - b) informację, czy dziecko pochodziło z porodu pojedynczego czy mnogiego,
 - c) kolejność urodzenia dziecka w ramach porodu,
 - d) ciężar i długość ciała dziecka przy urodzeniu,
 - e) liczbę dzieci urodzonych przez matkę,
 - f) okres trwania ciąży,
 - g) punkty w skali Apgar;
- 17) informację o wystawcy e-karty zgonu, obejmującą:
- a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) tytuł zawodowy – nie dotyczy osoby upoważnionej, o której mowa w art. 31b ust. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia,
 - c) numer prawa wykonywania zawodu, a jeżeli nie został nadany – numer PESEL,
 - d) podpis wystawcy e-karty zgonu albo osoby upoważnionej do jej wystawienia, o którym mowa w art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia,
 - e) jeżeli jest nim urzędowy lekarz – numer umowy, o której mowa w art. 92w ust. 6;
- 18) oznaczenie:
- a) podmiotu wykonującego działalność leczniczą zgodnie z art. 92c ust. 1 pkt 18 albo
 - b) zakładu medycyny sądowej uczelni medycznej lub innej uczelni prowadzącej kształcenie w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu, obejmujące nazwę, adres siedziby oraz adres poczty elektronicznej i numer telefonu;
- 19) datę wystawienia.

2. Brak możliwości wystawienia e-karty zgonu, w przypadku gdy jest możliwe wydanie zwłok podmiotowi uprawnionemu do pochówku, nie wstrzymuje wydania zaświadczenia o zgonie przeznaczonego dla celów pochówku.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, e-kartę zgonu należy wystawić nie później niż w okresie 24 godzin od wydania zaświadczenia o zgonie przeznaczonego dla celów pochówku.

4. Jeżeli brak dostępu do Systemu P1 lub dostępu do danych objętych e-kartą zgonu za pośrednictwem systemu informatycznego uniemożliwia jej wystawienie w czasie, o którym mowa w ust. 3, sporządza się kartę zgonu w postaci papierowej przeznaczoną dla urzędu stanu cywilnego w celu sporządzenia aktu zgonu – zawierającą dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 8–13 oraz 17–19.

5. Karta zgonu w postaci papierowej jest sporządzana według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 7.

6. Karta zgonu w postaci papierowej jest wydawana podmiotowi uprawnionemu do pochówku w jednym egzemplarzu, w celu przekazania do właściwego urzędu stanu cywilnego. Kopia tej karty jest przechowywana przez podmiot, który ją sporządził.

7. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór karty zgonu wydawanej w postaci papierowej, uwzględniając konieczność zamieszczenia w zakresie danych objętych tą kartą dokonanych ustaleń i ich potwierdzenia.

8. Podmiot, który sporządził kartę zgonu w postaci papierowej, po przekazaniu danych z tej karty w postaci elektronicznej z rejestru stanu cywilnego do Systemu P1 zamieszcza w niej dane dla potrzeb statystyki publicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 3-8, 14-19.

9. Dokument powstały w wyniku czynności, o których mowa w ust. 8, staje się e-kartą zgonu. Danych zawartych w tym dokumencie nie przekazuje się ponownie do kierownika urzędu stanu cywilnego.

10. W przypadku niedostępności rejestru stanu cywilnego, na żądanie podmiotu uprawnionego do pochówku, któremu przekazano unikalny numer identyfikujący e- kartę zgonu, sporządza się jej wydruk zawierający dane, o których mowa w art. 92p ust. 1 pkt 1, 2, 7-13, i 17-19, potwierdzony za zgodność z dokumentem elektronicznym zapisanym w Systemie P1, w celu przekazania do właściwego urzędu stanu cywilnego ze względu na miejsce zgonu albo miejsce znalezienia zwłok, celem zamieszczenia w nim adnotacji o niedostępności rejestru stanu cywilnego i niemożności wydania odpisu aktu zgonu.

Art. 92q. 1. W przypadku gdy dziecko urodziło się martwe i jest ustalona płeć dziecka, lekarz specjalista w dziedzinie położnictwa i ginekologii, lekarz ze specjalizacją I stopnia w dziedzinie położnictwa i ginekologii albo położna, w podmiocie leczniczym prowadzącym szpital udzielający świadczeń zdrowotnych w zakresie położnictwa i ginekologii, w którym nastąpił poród albo do którego zgłosiła się albo została przywieziona przez zespół ratownictwa medycznego matka z dzieckiem martwo

urodzonym w warunkach pozaszpitalnych, wystawia e-kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu.

2. E-karta urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu jest wystawiana w postaci elektronicznej i zawiera, jeżeli są znane:

- 1) numer PESEL matki dziecka, a w przypadku matki dziecka, której:
 - a) nie nadano numeru PESEL – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz państwo jego wydania, a także nazwisko rodowe, datę i miejsce urodzenia matki dziecka,
 - b) tożsamości nie ustalono – identyfikator matki dziecka martwo urodzonego, której tożsamość jest nieustalona;
- 2) miejsce i datę urodzenia dziecka;
- 3) godzinę i minutę urodzenia dziecka;
- 4) płeć dziecka;
- 5) ciężar i długość ciała dziecka przy urodzeniu;
- 6) okres trwania ciąży;
- 7) informację, czy dziecko pochodziło z porodu pojedynczego czy mnogiego;
- 8) kolejność urodzenia dziecka w ramach porodu oraz rodzaj miejsca porodu (szpital, dom, inne miejsce);
- 9) unikalny numer identyfikujący e- kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu;
- 10) nazwisko matki dziecka;
- 11) imię (imiona) matki dziecka;
- 12) miejsce zamieszkania matki dziecka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku nieposiadania miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – kraj zamieszkania;
- 13) liczbę dzieci urodzonych przez matkę (łącznie z aktualnie urodzonym), w tym żywo urodzonych;
- 14) informację o poprzednim porodzie:
 - a) rok i miesiąc poprzedniego porodu,
 - b) żywotność ostatniego dziecka z poprzedniego porodu;
- 15) adnotację, że dziecko urodziło się martwe;
- 16) czas zgonu (przed porodem, w trakcie, nie ustalono);
- 17) informację o przyczynie zgonu;

- 18) informację czy postępowanie ze zwłokami wymaga szczególnego sposobu postępowania określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych w celu zapobiegania chorobom i zakażeniom;
- 19) informacje o wystawcy e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, obejmujące:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) tytuł zawodowy,
 - c) numer prawa wykonywania zawodu, a jeżeli nie został nadany - numer PESEL,
 - d) podpis wystawcy karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, o którym mowa w art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia,
 - e) jeżeli jest nim urzędowy lekarz – numer umowy, o której mowa w art. 92w ust. 6;
- 20) oznaczenie podmiotu wykonującego działalność leczniczą zgodnie z art. 92c ust. 1 pkt 18;
- 21) datę wystawienia.

3. Podmiot wystawiający e-kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu przekazuje unikalny numer identyfikujący tę kartę podmiotowi uprawnionemu do zgłoszenia urodzenia, o którym mowa w art. 57 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego.

4. W przypadku braku możliwości niezwłocznego wystawienia e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, należy ją wystawić nie później niż w okresie 24 godzin od stwierdzenia martwego urodzenia.

5. Jeżeli brak dostępu do Systemu P1 lub dostępu do danych objętych e-kartą urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu za pośrednictwem systemu informatycznego uniemożliwia jej wystawienie w czasie, o którym mowa w ust. 4, sporządza się kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu w postaci papierowej przeznaczoną dla kierownika urzędu stanu cywilnego w celu sporządzenia aktu urodzenia z adnotacją, że dziecko urodziło się martwe. Karta ta zawiera dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 2, 4, 10–11, 15 oraz 19–21.

6. Na wniosek podmiotu uprawnionego do pochówku wydaje się, w jednym egzemplarzu, zaświadczenie przeznaczone dla celów pochówku dziecka martwo

urodzonego, o którym mowa w ust. 7, w tym również w przypadku gdy nie jest ustalona płeć dziecka.

7. Zaświadczenie przeznaczone dla celów pochówku dziecka martwo urodzonego jest wydawane w postaci papierowej i obejmuje następujące dane:

- 1) imię i nazwisko matki dziecka;
- 2) numer PESEL matki dziecka, a w przypadku matki dziecka, której:
 - a) nie nadano numeru PESEL – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego jej tożsamość oraz państwo jego wydania,
 - b) tożsamości nie ustalono – identyfikator matki dziecka martwo urodzonego, której tożsamość jest nieustalona;
- 3) miejsce i datę urodzenia oraz płeć dziecka, jeżeli są znane;
- 4) informację czy postępowanie ze zwłokami wymaga szczególnego sposobu postępowania określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych w celu zapobiegania chorobom i zakażeniom;
- 5) informacje o wystawcy zaświadczenia, obejmujące:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) tytuł zawodowy,
 - c) numer prawa wykonywania zawodu, a jeżeli nie został nadany – numer PESEL,
 - d) dane teleadresowe podmiotu wykonującego działalność leczniczą w ramach którego zawód wykonuje osoba wystawiająca zaświadczenie obejmujące numer telefonu lub adres poczty elektronicznej;
- 6) własnoręczny podpis wystawcy.

8. Karta urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu w postaci papierowej jest sporządzana według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 10.

9. Kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu w postaci papierowej podmiot, który ją sporządził, przekazuje do kierownika urzędu stanu cywilnego w terminie jednego dnia od jej sporządzenia. Kopia tej karty jest przechowywana przez podmiot który ją sporządził.

10. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu wydawanej w postaci papierowej, uwzględniając konieczność zamieszczenia w zakresie danych objętych tą kartą dokonanych ustaleń i ich potwierdzenia.

11. Podmiot, który sporządził kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu w postaci papierowej, po przekazaniu danych z tej karty w postaci elektronicznej z rejestru stanu cywilnego do Systemu P1 zamieszcza w niej dane dla potrzeb statystyki publicznej, o których mowa w ust. 2 pkt 2-9 i 12-18.

12. Dokument powstały w wyniku czynności, o których mowa w ust. 11, staje się e-kartą urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu. Danych zawartych w tym dokumencie nie przekazuje się ponownie do kierownika urzędu stanu cywilnego.

Art. 92r. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób:

- 1) nadawania unikalnego numeru identyfikującego e-kartę zgonu oraz unikalnego numeru identyfikującego e-kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu;
- 2) budowy identyfikatora osoby zmarłej o nieustalonej tożsamości oraz identyfikatora matki dziecka martwo urodzonego, której tożsamość jest nieustalona;
- 3) przekazywania unikalnego numeru identyfikującego e-kartę zgonu oraz unikalnego numeru identyfikującego e-kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu – mając na względzie zapewnienie niepowtarzalności tych numerów i tych identyfikatorów oraz bezpieczeństwo i integralność danych objętych tymi dokumentami.

Art. 92s. 1. Dane objęte e-kartą zgonu i e-kartą urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu są przetwarzane w Systemie P1.

2. Treść dokumentów, o których mowa w ust. 1, zapisana w Systemie P1 nie może być zmieniana.

3. W przypadku błędu dotyczącego:

- 1) wystawienia e-karty zgonu dla niewłaściwej osoby polegającego na zamieszczeniu w tej e-karcie błędnych danych osoby zmarłej, o których mowa w art. 92p ust. 1 pkt 1, 9 lub 11,
- 2) zamieszczenia w e-karcie urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu danych, o których mowa w art. 92q ust. 2 pkt 1, 10 lub 11 kobiety, która nie urodziła dziecka, dla którego ta e-karta została wystawiona,
- 3) wystawienia e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu zamiast e-karty urodzenia,
- 4) wystawienia e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu w przypadku, gdy płeć dziecka nie została ustalona

– wystawca e-karty zgonu albo e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu niezwłocznie przekazuje podmiotom, o których mowa w art. 92u ust. 1, za pośrednictwem Systemu P1, podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo z wykorzystaniem sposobu potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych dostępnego w systemie teleinformatycznym udostępnianym bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, sporządzony na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej dokument anulowania e-karty zgonu albo e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu.

4. Z wyjątkiem sytuacji określonych w ust. 3, w przypadku stwierdzenia błędnego zamieszczenia w e-karcie zgonu danych, o których mowa w art. 92p ust. 1, albo w e-karcie urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu danych, o których mowa w art. 92q ust. 2, lub dokonania nowych ustaleń, co do tych danych, wystawca e-karty zgonu albo e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu niezwłocznie przekazuje podmiotom, o których mowa w art. 92u ust. 1 pkt 2 i 3, w zakresie danych określonych dla każdego z tych podmiotów, dokument korekty sporządzony w postaci elektronicznej, zawierający prawidłowe dane oraz unikalne numery identyfikujące ten dokument i odpowiednio e-kartę zgonu albo e-kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, za pośrednictwem Systemu P1, podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo z wykorzystaniem sposobu potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych dostępnego w systemie teleinformatycznym udostępnianym bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

5. W przypadku stwierdzenia błędnego zamieszczenia w karcie zgonu danych, o których mowa w art. 92p ust. 1 pkt 2, albo w karcie urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu danych, o których mowa w art. 92q ust. 2 pkt 2 i 4, lub dokonania nowych ustaleń co do tych danych, z zastrzeżeniem ust. 3 pkt 4, kierownikowi urzędu stanu cywilnego, za pośrednictwem Systemu P1, jest niezwłocznie przekazywany na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej dokument korekty zawierający prawidłowe dane, o których mowa w art. 92p ust. 1 pkt 1, 2, 7–13 i 17–19, oraz art. 92q ust. 2 pkt 1, 2, 4, 9–11, 15 i 19–21, opatrzony pieczęcią elektroniczną ministra właściwego do spraw zdrowia.

6. Do przekazywania dokumentu korekty, o którym mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio art. 92u ust.2.

7. Jeżeli dokument korekty, o którym mowa w ust. 5, dotyczy:

- 1) miejsca zgonu albo miejsca znalezienia zwłok,

2) miejsca martwego urodzenia

– i wpływa na zmianę właściwości kierownika urzędu stanu cywilnego, dokument ten jest przekazywany do kierownika urzędu stanu cywilnego, do którego przekazane były dane, których dokument korekty dotyczy, oraz do kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego ze względu na nowe ustalenia, co do miejsca zdarzenia.

8. E-karty zgonu i e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, dokumenty anulowania tych kart oraz dokumenty korekty są przechowywane w Systemie P1 przez okres 30 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały wystawione odpowiednio te karty albo te dokumenty.

Art. 92t. 1. W przypadku stwierdzenia w karcie zgonu sporządzonej w postaci papierowej albo w karcie urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu sporządzonej w postaci papierowej, błędu, co do danych objętych tymi kartami lub dokonania nowych ustaleń, co do tych danych, wystawca danego dokumentu dokonuje jego zniszczenia w sposób uniemożliwiający odtworzenie danych w nim zawartych oraz sporządza nową kartę zgonu albo kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu w postaci papierowej, jeżeli nadal nie jest możliwe wystawienie e-karty zgonu albo e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu.

2. W przypadku stwierdzenia w zaświadczeniu o zgonie przeznaczonym dla celów pochówku albo w zleceniu przewozu zwłok, albo w zaświadczeniu przeznaczonym dla celów pochówku dziecka martwo urodzonego, błędu co do danych objętych dokumentem lub dokonania nowych ustaleń, co do tych danych, wystawca dokumentu dokonuje jego zniszczenia w sposób uniemożliwiający odtworzenie danych w nim zawartych i sporządza nowy dokument.

3. Dokonanie czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, dokumentuje się w dokumentacji medycznej, a w przypadku gdy czynności te wykonuje urzędowy lekarz, w protokole zgonu, przez zamieszczenie odpowiedniej adnotacji.

4. Jeżeli dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 2, zawierające błędne dane zostały przekazane kierownikowi urzędu stanu cywilnego, osobie uprawnionej do pochówku albo innemu właściwemu podmiotowi, ich wystawca jest obowiązany niezwłocznie powiadomić odpowiedni podmiot o zaistniałej okoliczności oraz przekazać nowe dokumenty albo unikalny numer identyfikujący daną kartę w systemie P1.

Art. 92u. 1. Dane zawarte w e-karcie zgonu i e-karcie urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu są przekazywane z Systemu P1 niezwłocznie do:

- 1) kierownika urzędu stanu cywilnego na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej opatrzonym pieczęcią elektroniczną ministra właściwego do spraw zdrowia, w zakresie określonym w:
 - a) art. 92p ust. 1 pkt 1, 2, 7–13 i 17–19 – w celu sporządzenia aktu zgonu,
 - b) art. 92q ust. 2 pkt 1, 2, 4, 9–11, 15 i 19–21 – w celu sporządzenia aktu urodzenia z adnotacją, że dziecko urodziło się martwe; danych nie przekazuje się w przypadku, gdy nie jest ustalona tożsamość matki dziecka oraz gdy nie jest ustalona płeć dziecka;
- 2) do systemów teleinformatycznych obsługujących Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego oraz Dyrektora Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego PZH – Państwowego Instytutu Badawczego zakresie określonym w:
 - a) art. 92p ust. 1 pkt 3-8 i 14-19,
 - b) art. 92q ust. 2 pkt 2-9 i 12-18;
- 3) rejestru przypadków zakażeń i zachorowań na chorobę zakaźną, o którym mowa w art. 30 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, w zakresie określonym w:
 - a) art. 92p ust. 1 pkt 1, 2, 4, 7-9, 11-14 i 17–19,
 - b) art. 92q ust. 2 pkt 1, 2, 4, 9-11 i 17–21
 - w przypadku gdy zgon nastąpił z powodu zakażenia lub choroby zakaźnej, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 9 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi
 - albo że jest takie podejrzenie, albo to zakażenie lub choroba zakaźna została wskazana jako okoliczność zgonu, z uwzględnieniem przestrzegania ograniczeń określonych w art. 41 ust. 1 i 2 tej ustawy;

2. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, są przekazywane do kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego ze względu na miejsce zgonu albo miejsce znalezienia zwłok, a dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, są przekazywane do kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego ze względu na miejsce urodzenia.

Art. 92v. 1. Przyczynie zgonu określonej w e-karcie zgonu oraz w e-karcie urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu nadaje się kody zgodnie z Międzynarodową Statystyczną Klasyfikacją Chorób i Problemów Zdrowotnych, w szczególności kody wyjściowej przyczyny zgonu.

2. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego zapewnia nadawanie kodów zgodnie z ust. 1, przez osobę spełniającą warunki określone w ust. 3, zwaną dalej „koderem”.

3. Koderem może być osoba, która:

- 1) ukończyła studia w uczelni medycznej lub innej uczelni prowadzącej kształcenie w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu;
- 2) posiada co najmniej 5-letni staż pracy w podmiocie wykonującym działalność leczniczą;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego ani lub umyślne przestępstwo skarbowe.

4. Przy nadawaniu kodu przyczyny zgonu zgodnie z ust. 1 koder bierze pod uwagę opis słowny przyczyny zgonu. W przypadku braku możliwości weryfikacji informacji w zakresie przyczyny zgonu koder nadaje kod, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z aktualną wiedzą w dziedzinie medycyny oraz posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi.

5. W celu nadania kodu przyczyny zgonu zgodnie z ust. 1:

- 1) koder ma dostęp do danych osobowych lub jednostkowych danych medycznych osób zmarłych przetwarzanych w Systemie P1 w zakresie e-karty zgonu oraz e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu;
- 2) koderowi przysługuje dostęp do dokumentacji medycznej osób zmarłych na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta;
- 3) osoby wystawiające e-kartę zgonu albo e-kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu udzielają na żądanie kodera wyjaśnień odnoszących się do faktu zgonu i jego przyczyny, a jeżeli osoba zmarła pozostawała podczas ostatniej choroby pod opieką lekarską, wyjaśnienia te mogą również dotyczyć przebiegu tej choroby.

6. Koder jest obowiązany do zachowania w tajemnicy informacji uzyskanych w związku z nadawaniem kodu przyczyny zgonu zgodnie z ust. 1.

7. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego przekazuje do Systemu P1, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, nie rzadziej niż raz w miesiącu, zbiorczą informację o nadanych kodach przyczyny zgonu zgodnie z ust. 1, dla każdej e-karty zgonu oraz e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu.

Rozdział 3

Nabywanie i utrata prawa do wykonywania czynności urzędowego lekarza

Art. 92w. 1. Urzędowym lekarzem może być lekarz, który spełnia następujące warunki:

- 1) ma prawo wykonywania zawodu lekarza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) posiada specjalizację lub umiejętności zawodowe określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 4, uwzględniając zakres wiedzy i umiejętności niezbędnych do wykonywania czynności urzędowego lekarza.

3. Lekarz spełniający warunki, o których mowa w ust. 1, wykonuje czynności urzędowego lekarza na podstawie umowy o wykonywanie czynności urzędowego lekarza zawartej przez wojewodę z:

- 1) tym lekarzem;
- 2) podmiotem wykonującym działalność leczniczą, w którym lekarz ten wykonuje zawód;
- 3) uczelnią medyczną lub inną uczelnią prowadzącą kształcenie w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu posiadającą w swojej strukturze organizacyjnej zakład medycyny sądowej, w którym lekarz ten jest zatrudniony.

4. Wojewoda ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej województwa oraz, jeżeli jest to możliwe, w inny sposób zwyczajowo przyjęty na obszarze województwa, komunikat o zamiarze zawarcia umów o wykonywanie czynności urzędowego lekarza. Komunikat zawiera co najmniej wskazanie sposobu oraz terminu zgłaszania się podmiotów zainteresowanych zawarciem umowy o wykonywanie czynności urzędowego lekarza.

5. Zawarcie umowy o wykonywanie czynności urzędowego lekarza poprzedzają negocjacje z podmiotami, które zgłosiły zainteresowanie jej zawarciem, obejmujące sprawy, o których mowa w ust. 7 i 8. Przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320, z późn. zm.²⁾) nie stosuje się.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 620, 769, 794, 1165, 1173 i 1235.

6. Wojewoda, po zasięgnięciu opinii konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie medycyny sądowej, zawiera umowę o wykonywanie czynności urzędowego lekarza na danym obszarze z podmiotami dającymi rękojmię należytego wykonywania tych czynności.

7. Umowa o wykonywanie czynności urzędowego lekarza określa:

- 1) cel i przedmiot umowy;
- 2) czas i obszar wykonywania czynności urzędowego lekarza;
- 3) prawa i obowiązki stron umowy;
- 4) sposób i tryb rozliczania wynagrodzenia oraz kosztów, o których mowa w art. 92zb ust. 1 i 2;
- 5) wskazanie miejsca przechowywania dokumentacji sporządzonej przez urzędowego lekarza, w tym protokołów zgonu;
- 6) sposób i tryb zapewnienia wykonywania czynności urzędowego lekarza w przypadku czasowego braku możliwości wykonywania tych czynności przez urzędowego lekarza będącego stroną umowy;
- 7) czas, na jaki umowa została zawarta;
- 8) warunki i sposób zmiany, a także rozwiązania umowy;
- 9) data zawarcia i numer umowy.

8. Umowa o wykonywanie czynności urzędowego lekarza może określać również warunki posiadania narzędzi do elektronicznego dokumentowania i rejestrowania zgonu.

9. W przypadku umowy o wykonywanie czynności urzędowego lekarza zawieranej z podmiotami, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, do umowy załącza się wykaz lekarzy, którzy będą wykonywać czynności urzędowego lekarza na podstawie tej umowy, obejmujący dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) numer prawa wykonywania zawodu lekarza;
- 3) adres poczty elektronicznej i numer telefonu udostępnione w celu realizacji umowy.

Art. 92x. 1. Wojewoda przekazuje wojewódzkiemu koordynatorowi ratownictwa medycznego informację o zawartych w danym województwie umowach o wykonywanie czynności urzędowego lekarza wraz z ich numerami, obejmującą:

- 1) dane urzędowego lekarza:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) numer prawa wykonywania zawodu lekarza,

- c) adres poczty elektronicznej i numer telefonu udostępnione w celu realizacji umowy o wykonywanie czynności urzędowego lekarza;
- 2) oznaczenie podmiotu leczniczego wykonującego działalność leczniczą albo uczelni medycznej lub innej uczelni prowadzącej kształcenie w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu, obejmujące: nazwę, adres siedziby, oraz adres poczty elektronicznej i numer telefonu – w przypadku, o którym mowa w art. 92w ust. 3 pkt 2 i 3;
- 3) określenie obszaru wezwania urzędowego lekarza;
- 4) termin rozpoczęcia wykonywania czynności urzędowego lekarza oraz informację o zastępstwie, w przypadku przerwy w wykonywaniu czynności urzędowego lekarza;
- 5) termin zakończenia wykonywania czynności urzędowego lekarza.

2. Wojewoda informuje jednostkę podległą ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, właściwą w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia o zawarciu umowy o wykonywanie czynności urzędowego lekarza oraz przekazuje dane, o których mowa w ust. 1, w celu udostępnienia temu lekarzowi dostępu do systemu P1 w zakresie wykonywanych czynności.

Art. 92y. 1. Podmiot, z którym wojewoda zawarł umowę o wykonywanie czynności urzędowego lekarza, jest obowiązany niezwłocznie zgłosić wojewodzie zmiany danych objętych tą umową. Wojewoda po uzyskaniu zgłoszenia niezwłocznie przekazuje aktualne dane do podmiotów o, których mowa w art. 92x.

2. Podmiot, z którym wojewoda zawarł umowę o wykonywanie czynności urzędowego lekarza, jest obowiązany niezwłocznie poinformować wojewodę o zaprzestaniu spełniania warunków, o których mowa w art. 92w ust. 1.

3. Podmioty, o których mowa w art. 92w ust. 3 pkt 2 i 3, są obowiązane niezwłocznie przekazać wojewodzie posiadane przez nich informacje, które mogą mieć wpływ na wykonywanie czynności urzędowego lekarza.

Art. 92z. 1. W przypadku uzyskania informacji świadczących o niespełnieniu warunków, o których mowa w art. 92w ust. 1, wojewoda rozwiązuje umowę o wykonywanie czynności urzędowego lekarza ze skutkiem natychmiastowym.

2. W przypadku wygaśnięcia albo rozwiązania umowy o wykonywanie czynności urzędowego lekarza, do czasu przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 92w ust. 4-6 oraz zawarcia nowej umowy, wojewoda kierując się koniecznością zapewnienia wykonywania na danym obszarze czynności urzędowego lekarza:

- 1) powierza wykonywanie tych czynności innemu lekarzowi spełniającemu wymagania, o których mowa w art. 92w ust 1, do którego stosuje się przepisy art. 92x, 92y, 92z ust. 1 oraz 92za,
- 2) o podjętych działania niezwłocznie informuje podmioty o, których mowa w art. 92x.

Art. 92za. 1. Urzędowemu lekarzowi przysługuje wynagrodzenie za stwierdzenie każdego zgonu, w tym sporządzenie protokołu zgonu, zaświadczenia o zgonie przeznaczonego dla celu pochówku i e-karty zgonu albo karty zgonu w postaci papierowej, a także w przypadku wezwania do martwego urodzenia i sporządzenia e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu albo karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu w postaci papierowej, oraz zaświadczenia przeznaczonego dla celów pochówku dziecka martwo urodzonego, ustalone na podstawie kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej, której wysokość określa ustawa budżetowa, przy uwzględnieniu mnożnika kwoty bazowej w wysokości 0,435, a w przypadku nie sporządzenia e-karty zgonu albo e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu – w wysokości 0,290.

2. Urzędowemu lekarzowi przysługuje również:

1) wynagrodzenie za każdą godzinę pozostawania w gotowości, pod wskazanym przez siebie numerem telefonu, do podjęcia realizacji określonych w ustawie czynności, w wysokości 50 zł za pełną godzinę.

2) zwrot kosztów używania pojazdu prywatnego w celu wykonania czynności urzędowego lekarza, z uwzględnieniem stawek za 1 kilometr przebiegu pojazdu określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz.U. z 2025 r. poz. 1490, 1676, 1795 i 1843).

3. Wynagrodzenie urzędowego lekarza i zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1 i 2, są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest właściwy wojewoda.

Art. 2. W ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 576 oraz z 2025 r. poz. 637) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pochówek na cmentarzu następuje po przekazaniu administracji cmentarza odpisu aktu zgonu, oraz zaświadczenia, o którym mowa w art. 92i ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2026 r. poz. 156 i ...), , a w przypadku dziecka martwo urodzonego –zaświadczenia, o którym mowa w 92q ust. 6 tej ustawy, a w

przypadku gdy została ustalona płeć dziecka i został sporządzony akt urodzenia z adnotacją, że dziecko urodziło się martwe także odpisu tego aktu, zastrzeżeniem art. 11 ust. 5b i 5c. W przypadku gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że przyczyną zgonu było przestępstwo wymagane jest również zezwolenie prokuratora.”,2) w art. 10:

a) ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:

„2. Zwłoki lub szczątki niepochowane przez podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą być, na wniosek podmiotów określonych w art. 7 ust. 1 pkt 1–7 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.³⁾) prowadzących działalność naukową lub dydaktyczną w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, nieodpłatnie przekazane do celów naukowych lub dydaktycznych, w tym sporządzania preparatów anatomicznych. Przekazanie zwłok lub szczątków wymaga uprzedniego stwierdzenia zgonu i jego przyczyny w e-karcie zgonu, o której mowa w art. 92p ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, albo w karcie zgonu, o której mowa w art. 92p ust. 4 tej ustawy, oraz przedstawienia odpisu aktu zgonu.

2a. Decyzję administracyjną w sprawie przekazania zwłok lub szczątków do celów naukowych lub dydaktycznych wydaje, na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 2, starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby zmarłej. W przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie miejsca zamieszkania osoby zmarłej, decyzję, o której mowa w zdaniu pierwszym wydaje, na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 2, starosta właściwy ze względu siedzibę tego podmiotu. Do wniosku dołącza się odpisu aktu zgonu. Wniosek zawiera co najmniej:

- 1) oznaczenie podmiotu wnioskującego;
- 2) uzasadnienie potrzeby przyjęcia zwłok lub szczątków;
- 3) informację o sposobie pochówku.”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b–2e w brzmieniu:

„2b. Zwłoki do celów naukowych lub dydaktycznych mogą być również przyjęte przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, na podstawie pisemnego oświadczenia wyrażającego wolę przekazania swoich zwłok temu podmiotowi, zaopatrzonego we własnoręczny podpis osoby składającej oświadczenie. Oświadczenie jest przechowywane przez podmiot, który przyjął zwłoki do czasu ich

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622 i 1162.

pochowania. Do przyjęcia zwłok stosuje się ust. 2 zdanie drugie. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, może odmówić przyjęcia zwłok stanowiących zagrożenie sanitarno-epidemiologiczne, a także w przypadku, gdy stan zwłok uniemożliwia ich wykorzystanie do celów dydaktycznych lub naukowych, lub gdy podmiot nie dysponuje odpowiednimi warunkami do ich godnego przechowywania. W przypadku odmowy przyjęcia zwłok, są one chowane na zasadach określonych w art.10 ust. 1.

2c. W przypadku przyjęcia zwłok lub szczątków do celów naukowych lub dydaktycznych podmiot, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany pochować zwłoki lub szczątki powstałe w wyniku wykorzystania zwłok lub szczątków do celów naukowych lub dydaktycznych na swój koszt, chyba że inny podmiot uprawniony do organizacji pochówku do tego się zobowiąże.

2d. Sprawienie pogrzebu osoby zmarłej, której zwłoki lub szczątki zostały przyjęte przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, odbywa się w sposób ustalony przez ten podmiot zgodnie z wolą osoby zmarłej, jeżeli jest znana, albo w sposób ustalony przez ten podmiot. Pochowanie może nastąpić w grobie zbiorowym.

2e. Koszty transportu zwłok lub szczątków powstałe w związku z ich przekazaniem do celów naukowych lub dydaktycznych i pochowaniem ponosi podmiot, któremu zwłoki lub szczątki te przekazano.

c) po ust. 5a dodaje się ust. 5b i 5c w brzmieniu:

„5b. Podmioty, o których mowa w ust. 2, na podstawie umowy zawartej z podmiotem zagranicznym specjalizującym się w preparacji zwłok działającym na podstawie pozwolenia wydanego w danym kraju, mogą sprowadzić spreparowane zwłoki do celów naukowych lub dydaktycznych. Przed sprowadzeniem spreparowanych zwłok podmiot, o którym mowa w ust. 2, występuje do starosty właściwego ze względu na siedzibę tego podmiotu z wnioskiem o zgodę na sprowadzenie z zagranicy spreparowanych zwłok. Do wniosku dołącza się dokument wystawiony przez odpowiedni organ danego państwa potwierdzający, że podmiot zagraniczny ma prawo do preparacji zwłok i sprzedaży ich za granicę. Wniosek zawiera co najmniej:

- 1) oznaczenie podmiotu wnioskującego;
- 2) oznaczenie podmiotu zagranicznego, z którym ma być zawarta umowa,

3) uzasadnienie potrzeby sprowadzenia z zagranicy spreparowanych zwłok, w tym wskazanie, że podmiot składający wniosek nie ma dostępności odpowiedniej ilości i jakości zwłok, o których mowa w ust. 2 i 2b, do realizacji celów naukowych lub dydaktycznych."

5c. Umowa, o której mowa w ust. 5b, określa co najmniej warunki zakupu, transportu i przejęcia przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, spreparowanych zwłok. Do umowy dołącza się decyzję właściwego starosty wyrażającą zgodę na sprowadzenie z zagranicy spreparowanych zwłok.

d) uchyla się ust. 6 i 7;

3) w art. 11:

a) uchyla się ust. 1- 5a,

b) ust. 5b otrzymuje brzmienie:

„5b. W przypadku gdy z powodu niedostępności rejestru stanu cywilnego nie można wydać odpisu aktu zgonu i zweryfikować jego rejestracji, podmiot uprawniony do pochówku, któremu przekazano unikalny numer identyfikujący e-kartę zgonu, zgłasza się do podmiotu, który ją wystawił o wydanie jej wydruku zawierającego dane określone w art. 92 p ust. 1 pkt 1,2, 7-13, i 17-19 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej i potwierdzonego za zgodność z dokumentem elektronicznym zapisanym w Systemie P1. Podmiot uprawniony do pochówku przedkłada ten wydruk kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu ze względu na miejsce zgonu albo miejsce znalezienia zwłok, celem zamieszczenia w nim adnotacji o niedostępności rejestru stanu cywilnego i niemożności wydania odpisu aktu zgonu.",

c) po ust. 5b dodaje się ust. 5c w brzmieniu:

"5c. W przypadku, o którym mowa w ust. 5b, celem dokonania pochówku, podmiot uprawniony do pochówku przedkłada administracji cmentarza wydruk e-karty zgonu zawierający adnotację o niedostępności rejestru stanu cywilnego i niemożności wydania odpisu aktu zgonu wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 8 ust. 1. Niezwłocznie po otrzymaniu odpisu skróconego aktu zgonu albo odpisu pełnego aktu zgonu osoby o nieustalonej tożsamości podmiot uprawniony do pochówku przekazuje administracji cmentarza odpowiedni odpis aktu zgonu".

d) uchyla się ust. 6-9,

4) uchyla się art. 13.

Art. 3. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2026 r. poz. 37) w art. 2 w ust. 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wykonywanie czynności urzędowego lekarza, o których mowa w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2026 r. poz. 141) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 36 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W odniesieniu do kierowcy, o którym mowa w ust. 3, niewykonywającego zawodu medycznego, przepisy art. 13 i art. 14 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2024 r. poz. 581) stosuje się odpowiednio.”;

2) w art. 37 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W odniesieniu do pilota zawodowego, o którym mowa w ust. 1, niewykonywającego zawodu medycznego, przepisy art. 13 i art. 14 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta stosuje się odpowiednio.”;

3) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. 1. Zespół ratownictwa medycznego transportuje do najbliższego pod względem czasu dotarcia szpitala udzielającego świadczeń zdrowotnych w zakresie położnictwa i ginekologii albo do szpitala wskazanego przez dyspozytora medycznego, wojewódzkiego koordynatora ratownictwa medycznego albo krajowego koordynatora ratownictwa medycznego, matkę:

- 1) z urodzonym dzieckiem;
- 2) ze zwłokami martwo urodzonego dziecka.

2. Jeżeli ze względu na sprzeciw matki, w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zespół ratownictwa medycznego nie może dokonać transportu zwłok martwo urodzonego dziecka do szpitala, zespół ten zgłasza dyspozytorowi medycznemu potrzebę wezwania urzędowego lekarza na miejsce zdarzenia.”;

4) art. 45a otrzymuje brzmienie:

„Art. 45a. 1. Szpitale, o których mowa w art. 44 ust. 1 i art. 45, podejmują działania organizacyjne zmierzające do zapewnienia następujących parametrów na przyjęcie pacjenta do szpitala od zespołu ratownictwa medycznego:

- 1) mediana czasu przyjęcia, w skali każdego miesiąca, jest nie dłuższa niż 15 minut;
- 2) maksymalny czas przyjęcia wynosi nie więcej niż 30 minut.

2. Czasy, o których mowa w ust. 1, są obliczane na podstawie danych zarejestrowanych w SWD PRM, i są liczone od czasu przybycia zespołu ratownictwa medycznego do danego szpitala do czasu złożenia przez pracownika szpitala uprawnionego do podjęcia decyzji o przyjęciu pacjenta podpisu na karcie medycznych czynności ratunkowych lub karcie medycznej lotniczego zespołu ratownictwa medycznego.”;

- 5) uchyla się art. 45c;
- 6) w art. 45d wyrazy „art. 44–45c” zastępuje się wyrazami „art. 44–45b”.

Art. 5. W ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2024 r. poz. 581) w art. 26 w ust. 3:

- 1) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4) uprawnionym na mocy odrębnych ustaw organom, instytucjom i podmiotom, jeżeli badanie zostało przeprowadzone na ich wniosek albo w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w tych ustawach;”;
- 2) w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:
 - „13) koderom w celu, o którym mowa w art. 92v ust. 1 i 5 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2025 r. poz. 1675) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 17 w ust. 7 wyrazy „osoby wystawiające zaświadczenie o urodzeniu żywym” zastępuje się wyrazami „osoby wystawiające kartę urodzenia”;
- 2) w art. 27:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Lekarz lub felczer, który podejrzewa lub rozpoznaje zakażenie lub chorobę zakaźną lub zgon z powodu zakażenia lub choroby zakaźnej, określone na podstawie ust. 9 pkt 1 lit. a, jest obowiązany do zgłoszenia tego faktu właściwemu państwowemu inspektorowi sanitarnemu określonymu na podstawie ust. 9 pkt 4.”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
 - „1a. Pracownik medyczny, który uzyskał dodatni wynik szybkiego testu diagnostycznego lub podejrzewa zakażenie lub chorobę zakaźną lub zgon z powodu zakażenia lub choroby zakaźnej, określone na podstawie ust. 9 pkt 1 lit. b, jest

obowiązany do zgłoszenia tego faktu właściwemu państwowemu inspektorowi sanitarnemu określonymu na podstawie ust. 9 pkt 4.

1b. Zgłoszenia, o których mowa w ust. 1 i 1a, dokonuje się niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 24 godzin od chwili powzięcia podejrzenia lub rozpoznania zakażenia, choroby zakaźnej lub zgonu z powodu zakażenia lub choroby zakaźnej, chyba że ze względu na rodzaj zakażenia lub choroby zakaźnej minister właściwy do spraw zdrowia określi w przepisach wydanych na podstawie ust. 9 inny, dłuższy termin na dokonanie zgłoszenia.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kierownicy podmiotów wykonujących działalność leczniczą zapewniają warunki organizacyjne i techniczne niezbędne do realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1 i 1a, oraz sprawują nadzór nad jego wykonywaniem.”,

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

1) zakażenia i choroby zakaźne objęte obowiązkiem zgłoszenia organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej przez:

a) lekarza lub felczera,

b) inne osoby wykonujące zawody medyczne;

2) okoliczności i sposób dokonywania zgłoszeń, o których mowa w ust. 1 i 1a;

3) systemy teleinformatyczne, za pośrednictwem których zgłoszenia, o których mowa w ust. 1 i 1a, są przekazywane w postaci elektronicznej do rejestru przypadków zakażeń i zachorowań na chorobę zakaźną, o którym mowa w art. 30 ust. 1;

4) państwowych inspektorów sanitarnych, do których są dokonywane zgłoszenia, o których mowa w ust. 1 i 1a, w postaci papierowej lub elektronicznej, oraz wzory formularzy zgłoszeń, o których mowa w ust. 1 i 1a

– uwzględniając stopień zagrożenia wywołany przez biologiczne czynniki chorobotwórcze, konieczność ochrony danych osobowych oraz stworzenia rozwiązań umożliwiających prowadzenie skutecznego nadzoru epidemiologicznego.”

e) po ust. 9 dodaje się ust 9a w brzmieniu:

„9a. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 9, minister właściwy do spraw zdrowia, dla wskazanych rodzajów zakażeń lub chorób zakaźnych może określić dłuższy termin na ich zgłoszenie niż termin, o którym mowa w ust. 1b, mając na względzie w szczególności konieczność zgromadzenia przez lekarza, felczera lub

pracownika medycznego szczegółowych danych i informacji, które są objęte obowiązkiem zgłoszenia.”;

3) w art. 28:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Lekarz, felczer lub inny pracownik medyczny, który podejrzewa lub rozpoznaje chorobę szczególnie niebezpieczną i wysoce zakaźną podejmuje działania zapobiegające szerzeniu się zachorowań, w tym:”.

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) niezwłocznie powiadamia państwowego powiatowego inspektora sanitarnego albo państwowego granicznego inspektora sanitarnego właściwego dla miejsca podejrzenia, rozpoznania choroby stanowiącej szczególne zagrożenie dla zdrowia publicznego, w tym w szczególności choroby szczególnie niebezpiecznej i wysoce zakaźnej, która spowodowała zgon, o podjętych działaniach.”;

4) w art. 30:

a) w ust. 2:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) datę oraz miejsce urodzenia osoby zmarłej, a w przypadku osoby o nieustalonej tożsamości – przypuszczalny wiek osoby zmarłej;

- pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) datę oraz przyczynę lub okoliczności zgonu, jeżeli dotyczy;”;

b) w ust. 3 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) udostępnione z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2025 r. poz. 302, 779, 1537 i 1705) pochodzące z e-kart zgonów oraz z e-kart urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu osób, w przypadku gdy zgon nastąpił w przebiegu zakażenia lub choroby zakaźnej, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 9, albo jest takie podejrzenie.”;

5) w art. 32 w ust. 2 w pkt 1 skreśla się wyrazy „pkt 1”;

7) w art. 46 w ust. 3 skreśla się wyrazy „pkt 2”.

Art. 7. W ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U z 2025 r. poz. 1753) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 49:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Dowód osobisty osoby zmarłej przekazuje się do organu dowolnej gminy, kierownika urzędu stanu cywilnego lub konsula Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Organy, o których mowa w ust. 3–4, przekazują dowód osobisty organowi, który go wydał.”;

2) w art. 53a w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nieprzekazane ich posiadaczom w związku z wymianą dokumentu lub nieprzekazane członkom najbliższej rodziny osoby zmarłej;”;

3) w art. 62 w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) unieważnione dowody osobiste nieprzekazane posiadaczom lub członkom najbliższej rodziny osoby zmarłej;”.

Art. 8. W ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz.U. z 2026 r. poz. 384) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. Sporządzenie aktu zgonu w rejestrze stanu cywilnego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego, zastępuje wymeldowanie osoby zmarłej z miejsca pobytu stałego i czasowego.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2025 r. poz. 302, 779, 1537 i 1705) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Przepisów ustawy nie stosuje się do podmiotów leczniczych dla osób pozbawionych wolności udzielających świadczeń zdrowotnych na podstawie art. 102 pkt 1 i art. 115 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy, z wyłączeniem dokumentowania zgonów, martwych urodzeń lub urodzeń w elektronicznej dokumentacji medycznej, o której mowa w art. 2 pkt 6 lit. f i g.

4. Przepisów ustawy nie stosuje się do podmiotów leczniczych funkcjonujących w formie jednostki wojskowej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2026 r. poz. 156 i ...), z wyłączeniem dokumentowania zgonów, martwych urodzeń lub urodzeń w elektronicznej dokumentacji medycznej, o której mowa w art. 2 pkt 6 lit. f i g”;

2) w art. 2 w pkt 6 w lit. f średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) karty zgonu, karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu i karty urodzenia, o których mowa w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej;”;

- 3) w art. 4 w ust. 3:
 - a) w pkt 1:
 - po lit. bb dodaje się lit. bc i bd w brzmieniu:
 - „bc) datę i miejsce urodzenia matki usługobiorcy,
 - bd) adres miejsca zamieszkania matki usługobiorcy,”
 - po lit. h dodaje się lit. ha w brzmieniu:
 - „ha) miejsce urodzenia,”
 - po lit. r dodaje się lit. ra w brzmieniu:
 - „ra) miejsce zgonu lub miejsce znalezienia zwłok,”
 - lit. t otrzymuje się brzmienie:
 - „t) przyczynę zgonu oraz inne dane dotyczące zgonu i czynności podjętych w związku ze zgonem,”
 - b) pkt 2 otrzymuje się brzmienie:
 - „2) jednostkowe dane medyczne usługobiorcy;”
 - c) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
 - „2a) jednostkowe dane medyczne matki usługobiorcy;”
- 4) w art. 7 w ust. 1 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:
 - „8a) wystawianie e-kart zgonu, e-kart urodzenia i e-kart urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu oraz przekazywanie danych w nich zawartych podmiotom określonym w przepisach odrębnych, w tym dla potrzeb statystyki publicznej;”
- 5) w art. 15:
 - a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) dane, o których mowa w art. 4 ust. 3 pkt 1 lit. a–d, g–o, r, ra oraz u–x.”
 - b) w ust. 5 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) przekazuje do Centralnego Wykazu Usługobiorców dane, w zakresie określonym w art. 4 ust. 3 pkt 1 lit. a–bc, c, d, g–ha, ja oraz r;
 - 2) zapewnia stały dostęp do danych, w zakresie określonym w art. 4 ust. 3 pkt 1 lit. a–bc, c, d, g–ha, ja oraz r.”
- 6) w art. 31b:
 - a) w ust. 1 po wyrazach „w razie choroby i macierzyństwa,” dodaje się wyrazy „lub czynności, o których mowa w art. 92e lub art. 92j ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej”,
 - b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw zdrowia udostępnia odpowiednio usługodawcom w odniesieniu do recept, zleceń na zaopatrzenie, zleceń naprawy, skierowań, Karty Szczepień i karty zgonu lub Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w odniesieniu do zaświadczeń lekarskich raz dziennie, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, informacje, o których mowa w ust. 7 pkt 1 lit. b, pkt 2 lit. b oraz pkt 3–5, a także datę ostatniej aktualizacji wpisu w RAM i przyczynę tej aktualizacji, w formie dokumentu elektronicznego, zapisanego w formacie XML oraz opatrzonego pieczęcią elektroniczną.”,

- c) w ust. 11 po wyrazach „w Karcie Szczepień” dodaje się wyrazy „lub wystawiania karty zgonu”.

Art. 10. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2026 r. poz. 15) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) stwierdzaniu zgonu w przypadkach, o których mowa w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.”;
- 2) w art. 5 ust. 1 dodaje się pkt 14 w brzmieniu:
„14) stwierdzaniu zgonu w przypadkach, o których mowa w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej w art. 92f ust. 2 pkt 4.

Art. 11. W ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 594 i 1006) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 16 otrzymuje brzmienie:
„Art. 16. Zgłoszenia zgonu dokonuje się w urzędzie stanu cywilnego właściwym ze względu na miejsce zgonu albo miejsce znalezienia zwłok, jeżeli:
 - 1) osoba zmarła nie miała nadanego numeru PESEL i nie został on zamieszczony w e-karcie zgonu albo karcie zgonu sporządzonej w postaci papierowej, o których mowa w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2026 r. poz. 156 i ...) zwanych dalej „kartą zgonu”;
 - 2) osoba zmarła miała nadany numer PESEL, ale nie został on zamieszczony w karcie zgonu.”;
- 2) w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. W rejestrze stanu cywilnego zamieszcza się przy akcie stanu cywilnego:
 - 1) dane o obywatelstwie,

- 2) numer PESEL osoby, której akt dotyczy, jeżeli został nadany oraz
- 3) unikalny numer identyfikujący e-kartę urodzenia, unikalny numer identyfikujący e-kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu albo unikalny numer identyfikujący e-kartę zgonu, jeżeli akt urodzenia albo akt zgonu, przy którym ten numer ma być zamieszczony, został sporządzony na podstawie jednej z tych kart.”;

3) w art. 26:

- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego stanowią także dokumenty anulowania i korekty, e-karty urodzenia, e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu oraz e-karty zgonu, o których mowa w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.”,

- b) dodaje się ust. 5–11 w brzmieniu:

„5. Kopia przekazanych dokumentów, o których mowa w art. 39a ust. 1b zdanie drugie, może być wydawana w postaci kopii albo odwzorowania cyfrowego wyłącznie na żądanie sądu lub prokuratora.

6. Dane i dokumenty:

- 1) stanowiące podstawę sporządzenia aktu urodzenia, o których mowa w art. 92d ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej,
- 2) stanowiące podstawę sporządzenia aktu zgonu lub aktu urodzenia dziecka martwo urodzonego, o których mowa w art. 92u ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej,
- 3) anulowania i korekty, o których mowa w ust. 1a

– są dostępne do odczytu przez kierownika urzędu stanu cywilnego oraz podlegają udostępnieniu wyłącznie w postaci zwizualizowanej w rozumieniu przepisów dotyczących sporządzania pism w formie dokumentów elektronicznych, doręczania dokumentów elektronicznych oraz udostępniania formularzy, wzorów i kopii dokumentów elektronicznych wydanych na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 1703).

7. Dane i dokumenty, o których mowa w ust. 6, w postaci zwizualizowanej stanowią dowód tego, co zostało stwierdzone w dokumencie utrwalonym w postaci elektronicznej.

8. Dane i dokumenty, o których mowa w ust. 6 pkt 1 i 2, oraz ich korekty w postaci zwizualizowanej zawierają informację o poprawnej weryfikacji pieczęci elektronicznej ministra właściwego do spraw zdrowia, jaką został opatrzony dokument utrwalony w postaci elektronicznej, zgodnie z art. 92d ust. 2 pkt 1 i ust. 5 oraz art. 92s ust. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.

9. Domniemywa się prawidłowość dokumentu anulowania dokumentu, o którym mowa w ust. 6 pkt 1 i 2, podpisanego i przekazanego przez jego wystawcę w sposób określony w art. 92d ust. 4 oraz art. 92s ust. 3 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej. Informację o domniemaniu prawdziwości dokumentu anulowania zamieszcza się na jego zwizualizowanej postaci.

10. Dane z papierowej karty zgonu lub papierowej karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu służące do rejestracji zgonu lub rejestracji martwego urodzenia, niezwłocznie po sporządzeniu aktu zgonu lub aktu urodzenia z adnotacją, że dziecko urodziło się martwe, są przekazywane z rejestru stanu cywilnego do systemu, o którym mowa w art. 92d ustawy o działalności leczniczej, w postaci elektronicznej.

11. Dane, o których mowa w ust. 10 są opatrywane zaawansowaną pieczęcią elektroniczną ministra właściwego do spraw informatyzacji opartą na kwalifikowanym certyfikacie pieczęci elektronicznej.

4) w art. 35:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Sprostowania aktu stanu cywilnego na podstawie dokumentu korekty karty, o którym mowa w art. 92d ust. 5 lub art. 92s ust. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, dokonuje się z urzędu, w formie czynności materialno-technicznej.

3b. Jeżeli ze sprostowanego na podstawie ust. 3a aktu stanu cywilnego wydano wcześniej odpis, kierownik urzędu stanu cywilnego zawiadamia podmiot, który otrzymał odpis, o sprostowaniu tego aktu. Do zawiadomienia dołącza się, wydany z urzędu, odpis zupełny albo skrócony właściwego aktu stanu cywilnego, odpowiednio do rodzaju odpisu wydanego wcześniej ze sprostowanego aktu stanu cywilnego.”,

b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Jeżeli dokument korekty karty, o którym mowa w art. 92d ust. 5 lub art. 92s ust. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, został sporządzony

po upływie 30 dni od dnia wystawienia karty urodzenia, karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu albo karty zgonu, kierownik urzędu stanu cywilnego występuje z wnioskiem o sprostowanie aktu do sądu na podstawie art. 36.”;

5) w art. 39a:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Unieważnienia aktu stanu cywilnego dokonuje z urzędu, w formie czynności materialno-technicznej, kierownik urzędu stanu cywilnego, który dokonał rejestracji zdarzenia, dołączając do unieważnionego aktu wzmiankę dodatkową o jego unieważnieniu, w przypadkach, o których mowa w art. 92d ust. 4 pkt 2 i ust. 7 oraz art. 92s ust. 3 pkt 1, 3 i 4 oraz ust. 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej. Z unieważnionego aktu stanu cywilnego nie wydaje się odpisów.

1b. Unieważniając akt stanu cywilnego w przypadku, o którym mowa w art. 92d ust. 7 i art. 92s ust. 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, przekazuje się niezwłocznie dokumenty stanowiące akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego dotyczące unieważnianego aktu stanu cywilnego, do kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego do sporządzenia aktu, z wyłączeniem dokumentu korekty. W aktach zbiorowych rejestracji stanu cywilnego dotyczących unieważnionego aktu pozostawia się kopie przekazanych dokumentów poświadczone za zgodność z oryginałem przez kierownika urzędu stanu cywilnego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Jeżeli kierownik urzędu stanu cywilnego dokonał unieważnienia aktu zgonu z przyczyny, o której mowa w art. 92s ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, a osoba, której akt dotyczy, żyje, kierownik urzędu stanu cywilnego zawiadamia tę osobę o przyczynach sporządzenia i unieważnienia aktu zgonu. Do zawiadomienia dołącza się, wydany z urzędu, odpis zupełny unieważnionego aktu zgonu.

2b. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2a, zawiera również pouczenie o skutkach sporządzenia aktu zgonu w zakresie unieważnienia polskiego dokumentu tożsamości osoby, której akt dotyczy, a także pouczenie o prawie lub obowiązku posiadania tego dokumentu.”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jeżeli dokument, o którym mowa w art. 92d ust. 4 pkt 2 i ust. 7 oraz art. 92s ust. 3 pkt 1 i 3 i 4 oraz ust. 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, został sporządzony po upływie 30 dni od dnia wystawienia karty urodzenia, karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu albo karty zgonu, kierownik urzędu stanu cywilnego występuje z wnioskiem o unieważnienie aktu na podstawie art. 39.”;

6) w art. 46 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Odpis zupełny aktu zgonu osoby o nieustalonej tożsamości jest wydawany z urzędu po sporządzeniu aktu zgonu właściwemu organowi gminy, który przekazał zawiadomienie:

- 1) prokuratora, Policji, Żandarmerii Wojskowej lub straży gminnej (miejskiej) wraz z unikalnym numerem identyfikującym kartę zgonu;
- 2) kierownika podmiotu leczniczego lub jednostki organizacyjnej pomocy społecznej wraz z unikalnym numerem identyfikującym e-kartę zgonu.”;

7) w art. 47:

a) ust. 1 otrzymują brzmienie:

„1. Odpis skrócony aktu stanu cywilnego wydaje się z urzędu w jednym egzemplarzu po sporządzeniu:

- 1) aktu urodzenia – osobie zgłaszającej to zdarzenie;
- 2) aktu małżeństwa – osobom, które zawarły małżeństwo;
- 3) aktu zgonu – w przypadku obowiązku zgłoszenia zgonu podmiotowi zgłaszającemu zgon, a w pozostałych przypadkach - pierwszy odpis skrócony aktu zgonu, w jednym egzemplarzu, wydaje się z urzędu osobie wskazanej w art. 45.

b) po ust. 1 dodaje się ust 1a w brzmieniu:

"1a. Wydając odpis skrócony aktu zgonu w przypadku, o który mowa w ust. 1 pkt 3, od podmiotu lub osoby, o których mowa w tym przepisie kierownik urzędu stanu cywilnego pozyskuje i przetwarza dane dotyczące miejsca zamieszkania zmarłego, w tym okres przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze danej gminy. Dane te kierownik urzędu stanu cywilnego przekazuje dla potrzeb statystyki publicznej, służbom statystyki publicznej.",

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

" W przypadku, o którym mowa w art. 11 ust. 5b ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych, niezwłocznie po uzyskaniu dostępu do rejestru

stanu cywilnego podmiotowi, który uzyskał adnotację o niedostępności rejestru stanu cywilnego i niemożności wydania odpisu aktu zgonu na wydruku e-karty zgonu, są wydawane z urzędu 2 odpisy skrócone aktu zgonu.

8) w art. 53:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Akt urodzenia sporządza się na podstawie e-karty urodzenia albo e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, albo karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu sporządzonej w postaci papierowej oraz protokołu zgłoszenia urodzenia albo zgłoszenia urodzenia dokonanego w sposób określony w art. 58a.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli przed sporządzeniem aktu urodzenia do kierownika urzędu stanu cywilnego zostanie przekazany dokument korekty, o którym mowa odpowiednio w art. 92d ust. 5 oraz w art. 92s ust. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, akt urodzenia sporządza się na podstawie dokumentu korekty karty urodzenia lub karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, łącznie z odpowiednią kartą, uprzednio przekazaną do kierownika urzędu stanu cywilnego.

c) uchyla się ust. 2 i 3,

d) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. E-kartę urodzenia albo e-kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, której dotyczy dokument anulowania, o którym mowa odpowiednio w art. 92d ust. 4 i art. 92s ust. 3 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, usuwa się z rejestru stanu cywilnego, jeżeli akt urodzenia lub akt urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu nie został sporządzony.

5. W przypadku, o którym mowa w art. 92d ust. 7 oraz w art. 92s ust. 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, akt urodzenia sporządza się na podstawie dokumentów stanowiących akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego przekazane na podstawie art. 39a ust. 1b i dokumentu korekty e-karty urodzenia albo dokumentu korekty e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu.”;

9) uchyla się art. 54;

10) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. 1. Zgłoszenia urodzenia dziecka dokonuje się w terminie 21 dni od dnia wystawienia e-karty urodzenia, a w przypadku gdy dziecko urodziło się martwe – w

terminie 3 dni od dnia wystawienia e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu albo przekazania karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu w postaci papierowej.

2. Jeżeli nie dokonano zgłoszenia urodzenia w terminie 21 dni od dnia wystawienia e-karty urodzenia lub w terminie 3 dni od dnia wystawienia e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu albo karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu w postaci papierowej, kierownik urzędu stanu cywilnego sporządza z urzędu akt urodzenia na podstawie e-karty urodzenia albo e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, zamieszczając adnotację o sporządzeniu aktu z urzędu, oraz informuje rodziców dziecka o jego sporządzeniu.”;

11) w art. 56 w ust. 1 wyrazy „karty martwego urodzenia” zastępuje się wyrazami „e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu albo karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu w postaci papierowej.”;

12) art. 58 otrzymuje brzmienie:

„Art. 58. Protokół zgłoszenia urodzenia zawiera:

1) dane obojga rodziców dziecka:

- a) nazwiska,
- b) nazwiska rodowe,
- c) imiona,
- d) daty i miejsca urodzenia,
- e) obywatelstwo,
- f) numery PESEL, jeżeli zostały nadane,
- g) miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku nieposiadania miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – kraj zamieszkania,
- h) okres przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- i) wykształcenie,
- j) miejsce sporządzenia aktu małżeństwa lub miejsce sporządzenia aktu urodzenia każdego z rodziców dziecka i oznaczenie tych aktów,
- k) stan cywilny matki i ojca dziecka w chwili urodzenia dziecka, a w przypadku urodzenia dziecka, co do którego istnieje domniemanie, że pochodzi od męża matki – również datę zawarcia małżeństwa;

2) unikalny numer identyfikujący e-kartę urodzenia albo e-kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, jeżeli jest znany;

- 3) oświadczenie o wyborze imienia lub imion dziecka;
 - 4) nazwisko dziecka;
 - 5) datę i miejsce urodzenia dziecka;
 - 6) obywatelstwo dziecka;
 - 7) nazwisko i imię osoby zgłaszającej urodzenie oraz oznaczenie dokumentu tożsamości tej osoby;
 - 8) nazwisko i imię biegłego lub tłumacza, jeżeli brał udział w czynności;
 - 9) adres do korespondencji osoby zgłaszającej urodzenie;
 - 10) nazwisko i imię kierownika urzędu stanu cywilnego przyjmującego zgłoszenie.”;
- 13) w art. 58a ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
- 1) dane obojga rodziców dziecka:
 - a) nazwiska,
 - b) nazwiska rodowe,
 - c) imiona,
 - d) daty i miejsca urodzenia,
 - e) obywatelstwo,
 - f) numery PESEL, jeżeli zostały nadane,
 - g) miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku nieposiadania miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – kraj zamieszkania,
 - h) okres przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - i) wykształcenie,
 - j) miejsce sporządzenia aktu małżeństwa lub miejsce sporządzenia aktu urodzenia każdego z rodziców dziecka i oznaczenie tych aktów,
 - k) stan cywilny matki i ojca dziecka w chwili urodzenia dziecka, a w przypadku urodzenia dziecka, co do którego istnieje domniemanie, że pochodzi od męża matki – również datę zawarcia małżeństwa;
 - 2) w przypadku porodu mnogiego unikalny numer identyfikujący e-kartę urodzenia albo kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, a w pozostałych przypadkach – jeżeli jest on znany;
 - 3) oświadczenie o wyborze imienia lub imion dziecka;
 - 4) nazwisko dziecka;

- 5) datę i miejsce urodzenia dziecka;
- 6) obywatelstwo dziecka;
- 7) nazwisko i imię osoby zgłaszającej urodzenie;
- 8) adres do korespondencji osoby zgłaszającej urodzenie;
- 9) adres poczty elektronicznej i numer telefonu komórkowego osoby zgłaszającej urodzenie;
- 10) miejsce stałego albo czasowego pobytu rodziców albo tego z rodziców, u którego dziecko faktycznie przebywa;
- 11) oświadczenia o wyborze postaci papierowej albo elektronicznej wydawanych z urzędu lub na wniosek:
 - a) odpisu skróconego aktu urodzenia, o którym mowa w art. 47,
 - b) powiadomienia o nadaniu numeru PESEL, o którym mowa w art. 21 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności,
 - c) zaświadczenia o zameldowaniu, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności.”;
- 14) po art. 60 dodaje się art. 60a w brzmieniu:

„Art. 60a. Po sporządzeniu aktu urodzenia dziecka, dla potrzeb statystyki publicznej służbom statystyki publicznej są przekazywane: oznaczenie aktu małżeństwa, oznaczenie aktu urodzenia dziecka, powód i datę jego sporządzenia, informacje o płci, data urodzenia dziecka, żywotności urodzenia, kraju urodzenia dziecka oraz dane, o których mowa w art. 58 pkt 1 lit. d–i i k oraz pkt 2 i 6, lub dane, o których mowa w art. 58a ust. 2 pkt 1 lit. d–i oraz k oraz pkt 2 i 6.”;
- 15) art. 92 i art. 93 otrzymują brzmienie:

„Art. 92. 1. Akt zgonu sporządza się z urzędu niezwłocznie, nie później niż w dniu następnym po otrzymaniu, przez kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego ze względu na miejsce zgonu albo miejsce znalezienia zwłok danych przeznaczonych do sporządzenia aktu zgonu, określonych w art. 92u ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, albo karty zgonu sporządzonej w postaci papierowej.

2. Jeżeli w karcie zgonu osoby zmarłej nie wskazano numeru PESEL, akt zgonu sporządza się w dniu, w którym dokonano zgłoszenia zgonu, a jeżeli zgłoszenie zgonu nastąpiło w sposób określony w art. 17 - w następnym dniu roboczym po dniu zgłoszenia zgonu.

3. Akt zgonu sporządza się na podstawie e-karty zgonu albo karty zgonu sporządzonej w postaci papierowej, albo tych kart i protokołu zgłoszenia zgonu oraz danych zawartych w rejestrze stanu cywilnego i w rejestrze PESEL.

4. Jeżeli przed sporządzeniem aktu zgonu do kierownika urzędu stanu cywilnego zostanie przekazany dokument korekty e-karty zgonu, o którym mowa w ustawie, akt zgonu sporządza się na podstawie dokumentu korekty karty zgonu oraz e-karty zgonu. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. E-kartę zgonu, której dotyczy dokument anulowania, o którym mowa w art. 92s ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, usuwa się z rejestru stanu cywilnego, jeżeli w chwili jego otrzymania przez kierownika urzędu stanu cywilnego akt zgonu nie został sporządzony.

6. W przypadku, o którym mowa w art. 92s ust. 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, akt zgonu sporządza się na podstawie dokumentów stanowiących akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego przekazanych na podstawie art. 39a ust. 1b, dokumentu korekty karty zgonu oraz danych zawartych w rejestrze stanu cywilnego i w rejestrze PESEL.

7. Po sporządzeniu aktu zgonu, dla potrzeb statystyki publicznej służbom statystyki publicznej są przekazywane: oznaczenie aktu zgonu, powód jego sporządzenia, datę sporządzenia, kraj miejsca zgonu, numer PESEL osoby zmarłej, obywatelstwo osoby zmarłej, stan cywilny osoby zmarłej, numer PESEL małżonka osoby zmarłej, jeżeli w chwili śmierci pozostawała ona w związku małżeńskim, unikalny numer identyfikujący e-kartę zgonu.

8. Jeżeli akt zgonu dotyczy dziecka zmarłego do roku życia dla potrzeb statystyki publicznej służbom statystyki publicznej są przekazywane także rok zawarcia związku małżeńskiego rodziców zmarłego dziecka, data urodzenia matki zmarłego dziecka i oznaczenie aktu urodzenia dziecka.

Art. 93. 1. Jeżeli w karcie zgonu osoby zmarłej nie wskazano numeru PESEL zgłoszenia zgonu dokonuje podmiot uprawniony lub zobowiązany do organizacji pochówku, o którym mowa w ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych, podając unikalny numer identyfikujący e-kartę zgonu albo przekazuje kartę zgonu sporządzoną w postaci papierowej lub podaje inne dane umożliwiające identyfikację osoby zmarłej.

2. Zgłoszenie zgonu następuje w terminie 3 dni od dnia wystawienia karty zgonu.

3. W przypadku niedokonania zgłoszenia zgonu przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, w terminie 3 dni od dnia wystawienia karty zgonu, kierownik urzędu stanu cywilnego niezwłocznie sporządza z urzędu akt zgonu na podstawie karty zgonu oraz danych zawartych w rejestrze stanu cywilnego i w rejestrze PESEL, z adnotacją o sporządzeniu aktu zgonu z urzędu.”;

16) w art. 94:

a) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane osoby zmarłej, w tym jej nazwisko, nazwisko rodowe, imię (imiona), datę i miejsce urodzenia, stan cywilny, płeć, obywatelstwo i numer PESEL albo oznaczenie dokumentu tożsamości, jeżeli są znane zgłaszającemu zgon oraz unikalny numer identyfikujący e-kartę zgonu, jeżeli jest znany zgłaszającemu zgon;”

– w pkt 7 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 8,

b) uchyla się ust. 3;

17) po art. 94 dodaje się art. 94a w brzmieniu:

„Art. 94a. 1. W przypadku znalezienia zwłok w stanie lub w okolicznościach uniemożliwiających ich identyfikację prokurator, Policja, Żandarmeria Wojskowa lub Straż Gminna (miejska) zawiadamia o tym gminę właściwą ze względu na miejsce znalezienia zwłok.

2. W przypadku zgonu osoby o nieustalonej tożsamości przebywającej w podmiocie leczniczym albo w jednostce organizacyjnej pomocy społecznej kierownik tego podmiotu lub jednostki zawiadamia o tym gminę właściwą ze względu na miejsce zgonu.

3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest sporządzane na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej i zawiera opis zewnętrznego wyglądu zwłok, odzieży oraz innych przedmiotów znalezionych przy osobie zmarłej, okoliczności znalezienia zwłok, a także unikalny numer identyfikujący e-kartę zgonu albo informację o sporządzeniu karty zgonu w postaci papierowej i przekazaniu jej do kierownika urzędu stanu cywilnego, właściwego ze względu na miejsce zgonu albo miejsce znalezienia zwłok.

4. Właściwy organ gminy przekazuje do kierownika urzędu stanu cywilnego, właściwego ze względu na miejsce zgonu albo miejsce znalezienia zwłok, zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 i 2.”;

18) w art. 95:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Akt zgonu osoby o nieustalonej tożsamości sporządza się na podstawie karty zgonu oraz zawiadomienia, o którym mowa w art. 94a zawierającym dane niezbędne do sporządzenia aktu zgonu.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Akt zgonu osoby o nieustalonej tożsamości, o którym mowa w ust. 2, sporządza się z urzędu niezwłocznie, nie później niż w następnym dniu roboczym po otrzymaniu przez kierownika urzędu stanu cywilnego zawiadomienia.

2b. Akt zgonu osoby o nieustalonej tożsamości sporządza się w sposób opisowy, zamieszczając w nim:

- 1) datę i godzinę oraz miejsce zgonu;
- 2) datę, godzinę, miejsce i okoliczności znalezienia zwłok;
- 3) płeć oraz przypuszczalny wiek osoby zmarłej;
- 4) opis zewnętrznego wyglądu zwłok;
- 5) opis odzieży oraz innych przedmiotów znalezionych przy osobie zmarłej;
- 6) oznaczenie jednostki Policji, Żandarmerii Wojskowej, straży gminnej (miejskiej) lub wskazanie prokuratora w przypadku dokonania zawiadomienia o znalezieniu zwłok w stanie lub w okolicznościach uniemożliwiających ich identyfikację lub oznaczenie podmiotu leczniczego lub jednostki organizacyjnej pomocy społecznej.”;

Art. 12. W ustawie z dnia z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 339 i 637) w art. 33 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) stwierdzaniu zgonu w przypadkach, o których mowa w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2026 r. poz. 156)”.

Art. 13. 1. Jeżeli kartę urodzenia, kartę martwego urodzenia albo kartę zgonu sporządzono przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i wpłynęła ona albo została

przedłożona do kierownika urzędu stanu cywilnego od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1:

1) protokół zgłoszenia urodzenia zawiera dane, o których mowa w art. 58 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem, że nie wypełnia się:

a) danych rodziców dziecka dotyczących:

- miejsca zamieszkania,
- okresu przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- wykształcenia,
- stanu cywilnego matki i ojca dziecka w chwili urodzenia dziecka, a w przypadku urodzenia dziecka, co do którego istnieje domniemanie, że pochodzi od męża matki – również daty zawarcia małżeństwa,

b) unikalnego numeru identyfikującego kartę urodzenia albo kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu;

2) zgłoszenie urodzenia, dokonywane przy użyciu usługi elektronicznej udostępnionej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, zawiera dane, o których mowa w art. 58a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem, że nie podaje się unikalnego numeru identyfikującego kartę urodzenia albo kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu;

3) protokół zgłoszenia zgonu zawiera dane, o których mowa w art. 94 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem, że nie wypełnia się danych dotyczących:

- a) płci oraz oznaczenia dokumentu tożsamości osoby zmarłej,
- b) unikalnego numeru identyfikującego kartę zgonu.

4. Jeżeli sporządzono kartę zgonu albo kartę martwego urodzenia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przyjęcie zwłok do pochowania na cmentarz następuje na podstawie dokumentów określonych w przepisach dotychczasowych.

Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych ogłasza w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej komunikat określający dzień wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających wystawianie w postaci elektronicznej karty urodzenia, karty urodzenia z adnotacją o martwym

urodzeniu i karty zgonu oraz przekazywanie danych objętych tymi kartami na zasadach określonych w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Komunikat, o którym mowa w ust. 1, ogłasza się w terminie co najmniej 6 miesięcy przed dniem wdrożenia rozwiązań technicznych określonych w tym komunikacie.

3. Do dnia określonego w komunikacie, o którym mowa w ust. 1:

1) zamiast e-karty urodzenia oraz e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu i zaświadczenia przeznaczonego dla celów pochówku dziecka martwo urodzonego, o których mowa w art. 92b ust. 1, 92q ust. 2 i ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wystawia się kartę urodzenia i kartę martwego urodzenia, o których mowa w art. 53 i 54 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego i art. 11 ust. 5a z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych;

2) zamiast e-karty zgonu i zaświadczenia o zgonie przeznaczonego dla celów pochówku, o których mowa w art. 92p ust. 1 i art. 92i ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wystawia się kartę zgonu, o której mowa w art. 11 ust 3a - 4b i 4c ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych.

Art. 15. Do dnia wejścia w życie ustawy kierownicy podmiotów wykonujących działalność leczniczą dostosują regulaminy organizacyjne do zmian wynikających z art. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 16. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego może powierzyć wykonywanie obowiązku kodowania przyczyny zgonu osobie, która nie spełnia warunków, o których mowa w art. 92v ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, jeżeli obowiązek taki wykonuje w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 17. W sprawach zwłok przekazanych podmiotom do tego uprawnionym na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, z uwzględnieniem art. 10 ust. 2c-g ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 18. 1. Wojewoda:

- 1) niezwłocznie po dniu wejścia w życie przepisów art. 92w ust. 4–6 i art. 92i ust. 12 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, podejmuje działania w celu zawarcia umów wskazanych w tych przepisach, z uwzględnieniem terminu ich obowiązywania od dnia wejścia w życie ustawy;
- 2) nie później niż do dnia 15 stycznia 2027 r.:

- a) udostępni na stronie internetowej województwa numer telefonu, o którym mowa w art. 92g ust. 2, ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
 - b) przekaze wojewódzkiemu koordynatorowi ratownictwa medycznego dane, o których mowa w art. 92x ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 3) co najmniej 3 miesiące przed dniem określonym w komunikacie, o którym mowa w art. 14 ust. 1, przekaze jednostce podległej ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, właściwej w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia, dane, o których mowa w art. 92x ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 19. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 28 ust.7 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia określonego w komunikacie, o którym mowa w art. 14, i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2027 r, z wyjątkiem przepisów:

- 1) art. 1 pkt 7 w zakresie art. 92i ust. 12 art. 92v ust. 2 i 3, art. 92w i art. 92x,
 - 2) art. 15, 16 i 18
- które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 3) art. 1 pkt 7 w zakresie:
 - a) art. 28 ust. 1 pkt 2 tiret pierwsze,
 - b) art. 92b–92d,
 - b) art. 92g ust 4 pkt 4,
 - c) art. 92i ust 1-6 i art. 92j,
 - d) art. 92p, art. 92q i art. 92s -92v, - art. 92x ust. 2
 - 4) art. 2:
 - a) pkt 1
 - b) pkt 2 w zakresie art. 10 ust 2,
 - c) pkt 3 w zakresie art. 11 ust. 3a–5a
 - 5) art. 6 pkt 4,
 - 6) art. 7, 8, 9 i art.11

– które wchodzi w życie z dniem określonym w komunikacie, o którym mowa w art.14.